

valjakkourheilu

1/2012

SUOMEN VALJAKKOURHEILIJOIDEN LIITTO ry:n JULKAISU

**Suomalaisille sylintäydeltä
arvokisamenestystä**

sivut 8-15

**Vindelissä suomalaisia mukana
kolmessa eri joukkueessa**

sivut 16-19

Koiran kanssa retkeilemään

sivu 20-25

**SLEDDOG SPORT
FINLAND**

Energialataus äärisuorituksiin

Tositilanteissa koiran suorituskyky punnitaan. Yltääkseen parhaaseen lopputulokseen sen täytyy saada ruuastaan tarpeeksi korkealaatuisia ravintoaineita. Kovassa pitkäkestoisessa rasituksessa ainoa riittävän tehokas energialähde on rasva. Lisäksi tarvitaan laadukkaita ja hyvin sulavia valkuaisaineita, vitamiineja, kivennäis- ja hivenaineita sekä antioksidantteja.

ENERGY 4300 ja ENERGY 4800 -ruuat ovat koirille, joiden harrastuslaji tai työ vaativat erityistä fyysistä kestävyyttä – aina äärirajoille asti.

ENERGY 4300

Tarkoitettu koiralle, joka joutuu kohtuulliseen rasitukseen, muutaman tunnin suorituksiin, kuten esimerkiksi agility-, TOKO- tai IPO-kilpailuissa, ratajuoksussa tai poliisikoiran tehtävissä. Sisältää valkuaisaineita 28 % ja rasvaa 21 %.

ENERGY 4800

Tarkoitettu koiralle, joka toimii pitkään rasittavissa ja kestävyyttä vaativissa olosuhteissa, kuten esimerkiksi valjakkourheilun, täyden päivän metsästyksen, paimennuksen tai rajavartiotyön parissa. Sisältää valkuaisaineita 32 % ja rasvaa 30 %.

Kun aloitat Energy-ruokavalion, totuta koirasi siihen vähitellen 3–4 viikon ajan. Näin sen ruuansulatus ehtii sopeutua muutokseen. Jos vaihtelet Energy-ruokia keskenään, totuttelua ei tarvita.

Muista antaa työkoiralle kunnon ruokalepo ennen rasituksen alkamista.

Lepojaksoilla suosittelemme koirallesi Royal Canin BREED-, MINI-, MEDIUM-, MAXI- tai GIANT-ruokavalioita.

Voit vaihtaa
tarpeen mukaan

Tieteellinen
energiaruokavalio
työ- ja kisakoirille

ROYAL CANIN
CYNOTECHNIC HEALTH NUTRITION

valjakkourheilu

SUOMEN VALJAKKOURHEILIJOIDEN LIITTO ry:n JULKAISU 1/2012

LEHDEN JULKAISU / ILMOITUSMYynti

Suomen Valjakkourheilijoiden liitto ry
Radiokatu 20, 00093 SLU
Puh. (09) 3481 3135
Fax (09) 3481 2602
taneli.tiilikainen@slu.fi
www.vul.fi

PAINOPAikka

Pohjolan Painotuote Oy
Veitikantie 8, 96100 ROVANIEMI
Puh. 0400 550 440
Fax (016) 312 313
rovaniemi@popa.fi
www.popa.fi

TILAUSHINTA

Vuosikerta 2012 / 20 €
Lehden vuosikerta sisältyy
VUL:n valjakkourheilulisenssin
hintaan automaattisesti.

ILMESTYMINEN JA AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄT

Lehti ilmestyy kolme kertaa
vuodessa seuraavasti:

1/2012 huhtikuu ▶ aineisto 31.3.
2/2012 elokuu ▶ aineisto 31.7.
3/2012 joulukuu ▶ aineisto 30.11.

Aineisto toimitukseen sähköpostitse:
niina.konttaniemi@vul.fi

Taitto ja ulkoasu
Pohjolan Painotuote

Seuraava numero 2/2012

Ilmestyy elokuussa ja aineisto tulee
toimittaa 31.7. mennessä.

Kansikuva:

Kansikuva: Minna Viide ja Akiina 's Eros
Kuvaaja: Antti Mäkiaho

TÄSSÄ NUMEROSSA

Toimitukselta	4
Puheenjohtajalta	4
Ajankohtaisia pikku-uutisia	5
Varikkokäyttämisen aakkoset	7
EM-kilpailut Ranska 2012	8
SOC 2012, Åsarna Ruotsi	12
Vindelälvsdraget 2012	16
Koiran kanssa retkeilemään	20
Ensimmäiset koirakelkkailun viralliset mestaruudet	25
Valjakkohiihtoleiri Rokualla	26
Matti Heinonen 1941-2012	30
Antidoping-toiminta	31
Kilpailukalenteri kevät 2012	35
Tulospörssi	35
Suomen Valjakkourheilijoiden Liiton ja jäsenseurojen yhteystiedot	38
Postimyynti	39

**Suomalaisille sylintäydeltä
arvokisamenestystä:
EM-kisoista 8 mitalia ja
SOC-kisoista 18 mitalia**

sivut 8-15

**Vindelissä suomalaisia mukana
kolmessa eri joukkueessa;
Team Non-Stop, Hot Dogs ja
Riesens Från Finland**

sivut 16-19

Koiran kanssa retkeilemään

sivut 20-25

**Rokuan leiri kokosi
harrastajat treenaamaan**

sivut 26-29

Asiaa doping-testauksesta

sivu 31

TOIMITUKSELTA

Pääsiäisenä oli liian hyvät kelit lehden tekemiseen. Olin ulkona milloin missäkin kun olisi pitänyt istua koneella. Sal-latunturin latuverkostosta ei jäänyt montaa kilometriä hiihtämättä ja edelleen pääsiäisviikon ja talven treenien jälkeen saa kyllä nostaa hattua latujen kunnosta ja koiralatukilometrien määrästä Sallan pienelle hiihtokeskukselle. Ilman koiraa hiihtämisen lisäksi me siis "häiriköitiin" Kiton kanssa muita hiihtäjiä (toki luovallista koiraladulla) ja pääsiäisen viettäjiä. Lisäksi kun muut menivät läheiselle savusaunalle moottorikelkoilla jatkamaan perinteistä lankalauantain kuivalihakeittojuhlaa, niin minä menin sinne yhden koiran koiravaljakolla.

Tällä pääsiäisen jälkeisellä viikolla on sitten satanut vettä sen verran, että olen urakalla painanut lehden materiaalia kasaan. Ja sen verran on koneella tullut äkkiseltään istuttua,

että toisen käden ranne ja kyynärpää ovat aikoneet välillä laittaa stopin koko touhulle. Vaan eipä tuo haittaa. Tähän lehteen materiaalia on tullut mukavasti muiltakin koneilta kuin omaltani eli tekeminen on enemmän fiksaamista kuin luomista ja niinhän se pitäisi ollakin. Lepokauden ajaksi olemme järjestäneet teille harrastajille touhua valokuvakilpailun muodossa ja syksyille sitten on jo monenlaista suunnitelmaa luvassa, joten ajoissa kannattaa aloittaa myös kunnan rakentaminen syksyn sulanmaan kisoja varten. Uiminen, melominen, soutaminen, juoksulenkit, pyöräily ja potkupyöräily sekä kaikki muut kesälajit odottavat jo ihan oven takana.

Niina

PUHEENJOHTAJALTA

Tämä vuosi on ollut haasteellinen monilla eri tavoin usealle valjakkourheilijalle. Motivaatiopulaa, vakavia loukkautumisia ja sairastumisia, jotka ovat koetelleet kaikista kovimmin valjakkourheilun old mushereita. Maaliskuun puolivälissä valjakkourheilun veteraanit ja lajissa aikoinaan tuomaroineet Erkki Roukala ja Matti Heinonen poistuivat lopullisesti valjakkourheilun urilta vakavan sairauden uuvuttamina. Erityisen koskettavaa oli se, että Matti halusi vielä viimeisillä voimillaan käydä hyvästelemässä valjakkourheilijat helmikuussa Ohkolan kisoissa. Arvostan sitä ja Matin loppuun asti jatkunutta intohimoa valjakkourheiluun hyvin paljon. Hänen sitoutumisensa lajiin ja sen kehittämiseen Suomessa oli ihailtavan suuri, ja sen rinnalla oma tekeminen tuntuu perin riittämättömältä. Lämmin osanottoni kaikkien valjakkourheilijoiden puolesta molempien old mushereiden omaisille. Kalevi Vainio on ystävällisesti kirjoittanut Matin muistokirjoituksen tähän lehteen.

Valjakkourheilijat ovat kuitenkin voimakastahtoista väkeä, jotka jaksavat sinnikkäästi puurttaa eteenpäin kovissakin olosuhteissa. Siitä osoituksena oli taas upea mitalisaa (3 kultaa, 3 hopeaa ja 2 pronssia) Ranskan haastavista EM-kisoista. Hyvän arvokisamenestyksen siivittämänä pyysin Suomen urheilukirjaston tietopalvelulta arvokisamitalitilastot lajiliitotain vuosilta 2011-2005. VUL on kivunnut mitalitilaston top kymppiin kahtena vuotena. Vuonna 2011 VUL oli mitalitilaston kakkonen 23 arvokisamitalilla, vuosina 2010 (4 mitalia) ja 2009 (5 mitalia) VUL oli mitalitilaston 18., vuonna 2008 seitse-

mäs yhdeksällä arvokisamitalilla ja vuonna 2007 11. (7 mitalia). Vuonna 2006 ei tullut arvokisamitaleja ja vuonna 2005 VUL oli rankinglistan sijalla 44. yhdellä mitalillaan. Lajin kehitys on siis ollut huima viime vuosina. Talven mitalisaailla olemme jo arvatunkin raivanneet tien vuoden 2012 mitalitilaston top kymppiin! Kiitokset kaikille urheilijoille hienoista suorituksista.

Mitalitilasto löytyy linkistä: www.vul.fi/kilpailutoiminta/mitalitilasto2012.xls

Kevätterveisin, Riitta

Ajankohtaisia pikku-uutisia

Suomen Valjakkourheilijoiden Liitto ry:n

LIITTOKOKOUS

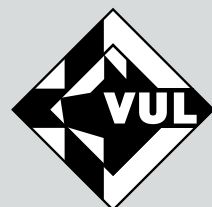
Best Western Hotelli Savonia, Kuopio 20.5.2012

Kokous alkaa klo 12.00 valtakirjojen tarkistuksella. Klo 12.30 varsinainen kokous.

Osoite: Best Western Hotelli Savonia, Sammakkolammentie 2, 70200 Kuopio.
Majoitusta voi tiedustella samasta paikasta.

Kokouksessa käsitellään liittokokoukselle kuuluvat asiat.
Kokouksen yhteydessä kahvitarjoilu.

Tervetuloa! *VUL:n hallitus*

Nettisivujen uudistamishanke

Valjakkourheilijoiden liiton nettisivuille suunnitellaan uudistamista. Tätä varten tarvitaan innostunutta porukkaa tuottamaan uutta sisältöä sivuille. Esimerkiksi lajiesittelyt täytyy kirjoittaa uudestaan. Lisäksi tarvittaisiin joka lajista (ajo, hiihto, sulanmaan lajit) vastuullisia, jotka toimittaisivat tapahtumätiedotteita ja uutisia sivulle päivitettäväksi myös jatkossa. Tässä asiassa ei tarvitse osata nettisivujen päivitystä, riittää kun osaa kirjoittaa ja on innostunut.

Yhteydenotot:

Niina Konttaniemi, niina.konttaniemi@luukku.com

VALOKUVAUSKILPAILU

Valjakkourheilijoiden liitto järjestää valjakkourheiluihaisen valokuvakilpailun.

Tavoitteena on koota VUL:lle kuvapankki nettisivuja ja lehteä varten. Kilpailuun osallistuvat kuvat ovat VUL:n käytettävissä. Kuvaajan nimi julkaistaan kuvan mukana mikäli kuvia käytetään lehdessä tai nettisivuilla.

Kuvia kilpailuun voi lähettää 30.6. saakka.
Kunkin lajin (valjakkoajo, hiihto, sulanmaan lajit) kolme parasta palkitaan.

Tuomarina toimii Jukka Wuolijoki.
Palkinnot: 1. 100 € 2. 80 € 3. 60 €

Kuvia voi lähettää max 10 kpl/henkilö.
Kuvat lähetetään jpg-muodossa (4 Mt).
Lähetys ja -ohjeet osoitteessa:
www.vul.fi/valokuvauskilpailu2012/

Parhaat kuvat ja voittajat julkaistaan elokuun lehdessä!

Nuorten valjakkoleiri Metsäkartanolla

Valjakkourheilijoiden Liitto järjestää lasten ja nuorten leirin syyskuussa.

Leiri on viikolla 37 eli 15.- 16. 9. Paikkana on Metsäkartano. Ohjelmassa canicross ja muut kesälajit.

Vanhemmilla mahdollisuus omiin ei-ohjattuihin treeneihin. **Ilmoittautumiset 1.9. mennessä, Kurt Köcherille kurtkocher@hotmail.com.**

Lisenssin lunastaneille leirin hinta on 20 euroa. Ilman lisenssiä leirin hinta on 70 euroa.

Lisenssi antaa vuoden vakuutusturvan lajin harrastajille ja avaa mahdollisuuden kilpailla kaikissa valjakkourheilun lajeissa ja kisoissa. Tilinumero: FI02 1426 3000 1216 71

Suomalaismenestystä Femundslopetissa

Juha Hokka on ajanut viidenneksi Femundslopetin rajotetussa luokassa. Luokkaan osallistui 98 valjakkoa ja Juhan taakse jäivät mm. ennakkosuosikit Svein Sødahl Kvam ja Elisabeth Edland. Eikä suomalaismenestys tähän jäänyt, sillä pronssille ajaneen italialaisen Henry Coronican valjakko koostui Mikael Jutilan koirista. 400 kilometrin vuoristoisessa kilpailussa voittonsa uusi norjalainen Marianne Skjøthaug.

Avoimessa luokassa ainoana suomalaisena maaliin ajoi

Mikael Jutila. 600 kilometrin kilpailussa sijalle 21. ajaneen Jutilan lisäksi kilpailuun osallistui myös Ole Wingren, joka joutui keskeyttämään, kun kilpailua oli ajettu 485 kilometriä. Avoimen luokan voiton vei tiukan kilpailun päätteeksi norjan Robert Sørle.

Femundslopetissa järjestettiin tänä vuonna myös junioriluokka. 140 kilometrin kilpailuun osallistui 15 nuorta.

VALJAKKOURHEILUN LAJILISENSSI

1.9.2011 – 31.8.2012

Yksityistapaturmavakuutus
nro 356-0369858-K

Lisenssin vakuutuskausi on
1.9.2011 – 31.8.2012.

Liiton lisenssitili on
FI02 1426 3000 1216 71

Lisenssivaihtoehdot

• Kilpailulis. vakuutuksella (sis. VUL-lehti)	51 €
• Kilpailulis. ilman vakuutusta (sis. VUL-lehti)	33 €
• Harrastajalis. vakuutuksella	36 €
• Harrastajalis. ilman vakuutusta (sis. VUL-lehti)	18 €
• ESDRA:n kv. DID-lisenssi	20 €

Vakuutuksen osuus lisenssimaksusta on 18,31 € (vain kansallisessa lisenssissä). Lisenssi sisältää urheiluvakuutuksen VUL:n jäsenseuraan kuuluville ja VUL-lehden vuosikerran. Kilpailulisenssi vaaditaan jokaiselta kilpailijalta, joka osallistuu Suomen Valjakkourheilijoiden Liitto ry:n toimesta järjestettyihin kilpailuihin (poikkeuksena

canicross, valjakkohiihdon ja -ajon harrastus- tai alokasluokat). Lisenssin voi lunastaa ainoastaan VUL:n jäsenseuraan kuuluva henkilö.

Henkilö jolla on oma vakuutus joka korvaa myös urheiluvammat maksaa lisenssin ilman vakuutusta ja toimittaa vakuutusyhtiönsä vakuutustodistuksen liiton toimistoon. Todistus kirjataan Sporttirekisteriin jossa se on voimassa niin kauan kunnes maksaja toisin ilmoittaa.

Harrastajalisenssillä saa kilpailla yhden kansallisen tason kilpailun tai SM-kilpailun muttei kansainvälisiä arvokilpailuja.

Lunasta lisenssi netin kautta:
<http://www.vul.fi/lisenssi.htm>

NÄIN SAAT LISENSSIN

1. Henkilötiedot: Täytä henkilötiedot ohjeiden mukaisesti.
2. Lisenssitiedot: Tarkista henkilötietosi ja valitse sinulle soveltuva lisenssi sekä lisenssiseurasi.
3. Hyväksyminen: Tarkista valitsemasi lisenssin tiedot ja tutustu tuoteselosteeseen ja vakuutusehtoihin. Vakuutusehdot on hyväksyttävä ennen kuin siirryt kohtaan "Maksaminen".
4. Maksaminen: Tulosta tai tallenna lasku.

Maksaessasi muista ehdottomasti käyttää viitenumeroa! Sinulla on oltava erillinen pankkiyhteys, kirjautumistilasta pääset suoraan vain Nordean verkkopankkiin.

Seloste vakuutuksesta:

Tapiolan urheiluvakuutukseen sovelletaan yksityistapaturmavakuutusehtoja. Valjakkourheiluliiton kaikki lajit ovat vakuutuksen piirissä. Vakuutus on voimassa urheilutoiminnassa, kilpailuissa ja harjoituksissa sekä näihin välittömästi liittyvien matkojen aikana kaikkialla maailmassa. Vakuutuksesta ei korvata fyysikaalista hoitoa eikä niihin liittyviä matkakuuluja. Vakuutus ei ole voimassa ammattiuurheilussa. Vakuutus ei jatku yksittäisen vakuutetun osalta hänen täytettyään 70 vuotta.

Tapaturman hoitokuluista vakuutuksenottajalla on 0 euron omavastuu jokaisessa vahinkotapauksessa vakuutetun hoitokulujen osalta.

Vakuutuksen korvaussummat

- hoitokulut tapaturmaa kohden enintään 5 100 €
- pysyvä haitta, kertakorvaus enintään 20 000 €
- hoitokulujen omavastuu 0 euroa

Varikko- käyttäytymisen AAKKOSET

Kilpailupaikoilla ja eri tapahtumissa pitää ottaa huomioon kanssakilpailijat ja alueen omistaja huolehtimalla alueen siisteydestä ja kaikkien viihtyvyydestä siivoamalla koirien eritteet huolella. Valjakkoväki on omalla käyttäytymisellään menettänyt joitain harrastuspaikkoja huolimattomalla siivouksella ja yleisellä välinpitämättömyydellä. Kilpailun järjestäjiltä ja muilta kilpailijoilta tulleen palautteen vuoksi tässä perusaakkoset kaikkien parhaaksi:

1. Kunnioita toisen aluetta. Pidä koirasi kytettyinä varikolla. Käytä koiria hihnalenkillä vapaalla alueella, älä kuljeta koiriasi toisen kilpailijan stage-out alueelle. Seuraavana päivänä on tapana pysäköidä samaan paikkaan, joten älä tule toisen tontille. Pitämällä oman reviirisi ja kunnioittamalla toisen kilpailija tilaa välttyt tartunnoilta ja niiden leviämiseltä. Kilpailuissa kannattaa noudattaa tarkkaa varikkohygieniaa. Ei mennä paajaamaan vieraita koiria, ei kuljeteta omia koiria kontaktiin vieraiden koirien kanssa. Vältä väiveet, kirput ja ripulit. Jokaisella kennelillä on oma bakteerikantansa, johon omat/toisten koirat eivät välttämättä ole tottuneet ja seurauksena voi olla esim. ripuli.

2. Koiria ei pissateta portin- tai ovenpieliin, kengissä leviää eritteet sisälle ja autoihin. Keltaiset ovenpielet eivät ole kovin silmiä hiveleviä.

3. Siivoa omat jätteesi ja koiriesi jätökset. Siivotaan joka paikasta, myös tienvarsilta. Ei piilotella ulosteita penkkoihin. Ne sulavat sieltä esiin ja jättävät ikävän muiston talven tapahtumasta.

4. Peitä jälkesi; lumella voi maisemoida pissajäljet. On alueen haltijalle paljon mukavampaa, että siellä ei ole koko piha keltaisena; muutama pisto lapiolla lumipenkasta saa aikaan siistin lopputuloksen.

5. Jos alueella ei ole osoitettuna jätteenkeräyspistettä kakkapussille sitä ei jätetä lojumaan vaan se otetaan mukaan. Kakkapussin paikka ei ole jäädä lojumaan varikolle. Sitä ei ole velvollinen korjaamaan joku toinen. Kilpailijalla on vastuu huolehtia omalta osaltaan kilpailualueen siisteydestä.

6. Kaikissa paikoissa ei ole mahdollista levittää pitkää stage-out – ketjua. Varaudu kiinnittämään koirasi peräkärryn tai auton ympärille. Jos käytät pitkää reissuketjua muista, että ketjun päässä pitää olla sidontaliinaa tai köyttä. Pelkkää ketjua ei pyöritetä elävien puiden ympäri.

Silja Linen ja Tallinkin Active User -erikoisreittihinnat 2012

Myönnämme käyttööne Active User -erikoishinnat vuodelle 2012. Hinnat ovat voimassa Silja Linen Turku-Tukholma- ja Helsinki-Tukholma-reiteillä sekä Tallinkin Helsinki-Tallinna-, Tallinna-Tukholma- ja Riika-Tukholma-reiteillä.

SILJA LINE

Turku-Tukholma tai päinvastoin

- Hyttihinnoista -40 % (C-A-lk.)
- Ajoneuvoista -40 %

Erikoishinnat voimassa vihreillä laidoilla 29.12.2012 asti.

Helsinki-Tukholma tai päinvastoin

- Hyttihinnoista -40 % (C-A-lk.)
- Ajoneuvot normaalihintalla

TALLINK

Helsinki-Tallinna tai päinvastoin¹

- Kansiapaikka -25 % (star-luokka)*
- Henkilöauto 20-48 €**
- Pakettiauto 45 €
- Moottoripyörä 15 €/suunta

* Business Lounge -lisämaksu normaalihintan mukaan.

** Henkilöautohinta vaihtelee vuorokauden paikkatilanteen mukaan. Muut ajoneuvohinnat voimassa kaikilla laidoilla.

¹ Erikoishinnat voimassa 1.1.-29.12.2012.

² Erikoishinnat voimassa vihreillä laidoilla 1.1.-29.12.2012.

Tallinna-Tukholma tai päinvastoin²

- Riika-Tukholma tai päinvastoin²
- Hyttihinnoista -40 % (C-A-lk.)
- Ajoneuvot normaalihintalla

Lisätiedot ja varaukset matkatoimistostasi, nettisivuiltamme www.tallink.fi, www.silja.fi tai puhelinmyynnistämme puh. 0600 157 00, ma-pe 8-21, la 9-18, su 10-18 (1,74 €/vastattu puhelu + aina pvm/mpm).

Active User -hinnat saatte käyttööne mainitsemalla varauksen yhteydessä asiakasnumeron. Hinnat koskevat alle 10 henkilön reittimatkavaroituksia. Prosenttialennukset lasketaan normaaleista reittimatkahinnoista. Normaalihintainen lähtöpaivien väliuukituksineen nettisivuiltamme www.silja.fi ja www.tallink.fi. Hinnat eivät ole voimassa erikoislaidoilla eikä niihin voi yhdistää muita alennuksia. Pidätämme oikeuden muutoksiin.

EM-KILPAILUT RANSKA 2012

Championnats d'Europe

Valjakkohiihdon ja -ajon Euroopan-mestaruuksista kilpailtiin helmikuun puolessa välissä Ranskan Les Fourgs'ssa.

PERJANTAI 17.2.2012

Les Fourgs on pieni kylä ranskan itärajalla. Kylässä on vanhoja kivitaloja ja useita ravintoloita. Laskettelukeskuksen rinnet sijaitsevat myös aivan kylän keskustan kupeessa.

Kilpailujen reitistö lähtee 1200 metrin korkeudesta ja kiertele loivapiirteisillä Alppien rinteillä. Sveitsin raja on kilometrin päässä kisapaikasta. Suurin osa Suomen joukkueesta majoittuu Sveitsin puolella. Osa maajoukkueen hiihtäjistä saapui kisapaikalle jo maanantaina. Tuolloin reitit olivat vielä hyvässä kunnossa. Loput urheilijat saapuivat paikalle keskiviikkoiltana ja seuraavana yönä. Saman illan ja yön aikana satoi lunta jatkuvasti ja aamulla uutta lunta oli lähes puoli metriä. Maastossa lunta on tällä hetkellä yhteensä metri. Les Fourgs peittyi lumeen kauttaaltaan ja lumiketjuja tarvittiin, jotta autot pääsivät kiipeämään ylös kisakylään. Torstaipäivä oli varattu reittiin tutustumiseen, mutta lumi oli tukkinut kaikki reitit. Latutamparit lähtivät liikkeelle vasta myöhään iltapäivällä, kun lumisade oli lakannut. Järjestäjien mukaan uria ei kannattanut kunnostaa aiemmin, kun uutta lunta satoi koko ajan.

Avajaiset pidettiin torstaina illalla kisapaikan isossa telassa. Joukkueen nuori valjakkoajaja Jonna Laitinen kantoi Suomen lipun Maamme-laulun soidessa edessä olevalle lavalle. Itse aloituspäivä perjantaina aukeni pilvisessä säässä. Yön miinus kuuden asteen pakkasen lauhtui aamulla nollan pintaan ja iltapäivällä oli jo muutama aste lämmintä. Kaikki luokat oli tarkoitettu kilpailtaviksi samalla perusreitillä. Reittien pituudet perjantaina olivat 9 km valjakkoajon neljän koiran sprintissä ja junioreiden hiihdossa. Koirahiihdossa naiset hiihtivät 12 km ja ajon kuuden koiran sprintissä oli sama matka. Miesten koirahiihdossa ja ajon kahdeksan koiran sprintissä matkana oli 15 km. Avoimen luokan sprintin matka oli 24 km. Risteyksiin oli merkitty aina kylillä reitin pituus. 9 km reitti oikaisi ensin paluumatkalle, 12 km hieman myöhemmin jne.

Suomeen avauspäivänä neljä mitalia

Ensimmäisenä lähdössä olivat koirahiihtoluokat. Junioreiluokan kilpailija Saara Loukkola oli ensimmäisenä suomalaisena kisabaanalla tositoimissa. Saara valitteli kunnan wassbernousujen puutetta. Eli kuulemma alku oli ollut liian helppo, koska hiihtäjä ei ehtinyt kunnolla lämmetä ennen loppupätkän isoa nousua. Maalissa Saaraa kuitenkin juhliittiin junioreiden Euroopan-mestarina. Tulokset maalissa tulivat pienelle screenille reaaliaikaisesti. Seuraavina hiihtivät naiset. Marika Tiiperi starttasi reitille Suomen naisista ensimmäisenä. Hänen peräänsä lähti Minna Viide puolen minuutin erolla. Naiset hiihtivät tasaisen kovaa vauhtia koko reitin. Ennen maalia olevassa pitkässä mutkittelevassa laskussa Marikan suksi hauk-

” Joukkueen nuori valjakkoajaja Jonna Laitinen kantoi Suomen lipun Maamme-laulun soidessa edessä olevalle lavalle.

kasi moottorikelkan jättämään uraan ja hän kaatui noin 900 m ennen maalia. Mono särkyi, mutta Marika nousi nopeasti ylös ja jatkoi matkaa. Maaliin Minna tuli nopeimmalla ajalla ja Marika toiseksi nopeimpana. Suomeen siis EM-kultaa ja -hopeaa. Pronssimitali meni norjalaiselle Carina Nilsenille. Hienoa tulosta täydensivät Maija Nivala viidennellä sijalla ja Kati Mansikkasalo kahdentenatoista. Kati valitteli maalissa, että nuorella koiralla ei vielä ole riittävästi voimaa, kun syksyn treeni tähtäsi lyhyemmälle matkalle. Syksyllä Redi juoksi lyhyemmällä matkalla sulanmaan MM-kisoissa erinomaista kyytiä.

Miehissä Vesa-Pekka Jurvelin hiihti kovaa kyytiä. Maaliin Vesku tuli luokkansa ensimmäisenä, mutta takaa tuli vielä kaksi norjalaista kovempaa. Tuloksena EM-pronssi 1,26 minuuttia voittajalle jääneenä. Viimeksi miesten valjakkohiihdossa on suomalaista juhlistu arvokisamitaleilla yli vuosikymmen sitten.

Ajossa monenlaisia kommelluksia

Valjakkoajossa Essi Hytönen starttasi kivikovassa neljän koiran luokassa. Essi ajoi alkupätkän kovaa ja saavutti edellä ajavaa alkuun nopeasti. Reitillä koirien vauhti kuitenkin hiipui ja viimeisessä isossa nousussa johtajakoirat pistivät makuulle. Essi sai koirat hoputettua liikkeelle ja tuli maaliin 13. 1,35 minuuttia kärjen perässä. Pettymys oli kova, sillä kotimaan treenit olivat sujuneet hyvin. Essi kuitenkin kasasi itsensä nopeasti ja alkoi suunnitella seuraavan päivän starttia. Nelosessa oli yhteensä 32 kilpailijaa, joista hitain jäi viisi ja puoli minuuttia kärjelle.

Jonna Laitinen ajoi junioreiden neljän koiran luokassa neljänneksi nopeimman ajan. Isompia harmejä matkalla ei ollut. Kuuden koiran sprintissä ajoivat viime talven maailmanmestari Kimmo Hytönen ja pronssimitalisti Riitta Kempe. Reitti oli jo pehmenyt paljon ja lumi muuttunut kosteaksi. Suomalaiset tulivat maaliin hyvillä sijoilla, koirat virkeinä ja taistelukuntoisina seuraaville kisapäiville. Kimmo oli kolmas puoli minuuttia kärjestä ja Riitta kuudes reilun minuutin Kimmon perässä. Kahdeksan koiran sprintissä Vesa-Pekka Lehtomäki ajoi ensimmäisen päivän varmasti ja maaliin seitsemäntenä 2,17 kärjen perässä. V-P pohdiskeli tuliko kilpailuun valittua oikeat koirat, mutta handlerMaster Kati vakuutti, että oikeat koirat tuli kisavaljakkoon valittua. V-P:n valjakon siirtoa lähtöviivalle oli avustamassa useita Suomen joukkueen handle-reita. Yksi avustaja kaatui koiran nykäistessä ja rytäkässä olkapää kävi sijoiltaan, onneksi kuitenkin pahemmalta vältyttiin.

Päivän viimeisenä starttaviivalle saatettiin lähes Suomen koko joukkueen voimin MM-kolmosen Ari Laitisen hulpea 16 koiran avoimen sprintin valjakko. Arin kisareitti oli erittäin vaativa. 9 km:n perälenkki oli runsaan lumentulon jäljiltä todella pehmyt ja lisäksi lenkillä oli kovia nousuja ja laskuja sekä jyrkkiä mutkia alamäissä. Arilla oli paljon ongelmia reitin varrella. Koiria upposi ja kaatui pehmeällä uralla. Maaliin Ari tuli neljäntenä 7,30 minuuttia kärjen perässä. Yhden koiran Ari oli joutunut pussittamaan matkan varrella. 12 koiralla reitille lähteneet pystyivät ajamaan uralla selvästi kovempaa. Ari valitti kisan jälkeen, että ura ei ollut avoimelle luokalle sopiva ja muistutti, että sääntöjenkin mukaan nopeimmalle ja isoimmalle luokalle pitää tehdä sille soveltuvat reitit.

Saara ja Leevi

Marika ja Lore

Maija ja Frodo

Vesku ja Remu

LAUANTAI 18.2.2012

Lauantai avautui paksussa sumussa. Yöllä oli ollut kunnon -10 asteen pakkas, mutta kahdeksan jälkeen sumun hälvettyä aurinko alkoi paistaa lämpimästi ja päivä lämmentä. Lumi oli aamun starteissa kuivaa ja narisevaa. Mikko Seppä oli loihittanut Vauhdin voiteilla suksiin hyvät luistot joihin lopulta vaativimmatkin hiihtäjät olivat tyytyväisiä.

Aamun ensimmäisessä startissa hiihti taas Saara Loukkola. Yhdistetyn 4x2,5 km:n yhteislähdössä olivat samassa startissa sekä tytöt että pojat. Saara otti jo ensimmäisellä suoralla oman paikkansa toisena. Hän hiihti pulkkaosuuden varmasti ja rauhallisesti koiraa säästellen. Vaihtoon Saara tuli toisena aivan venäläisen Annan perässä. Nopealla vaihdolla Saara pääsi

Naisten yhdistetyn lähtö

Miesten yhdistetyn lähtö

naruosuudelle ensimmäisenä. Pojat tulivat vaihtoon kaukana perässä. Naruosuudella Anna ja Saara vuorottelivat kärjessä. Maalisuoralle tytöt tulivat rintarinnan. Sujuvalla wassulla Saara otti loppukirissä niukan voiton Annasta ja näin Saaralle toinen junioreiden EM-kulta.

Miesten yhdistetyssä matka oli 4x4 km. Vesa-Pekka Jurvelin taisteli norjalaisten rintamassa hienosti. Lopun kierroksilla kärkijoukossa oli neljä norjalaista ja Vesku sinistä väriä tuomassa. Viimeiselle kierrokselle lähdetessä Vesku johti letkaa. Kierroksen puolivälissä norjalaiset painoivat väkisin edelle. Maaliin norjalaiset tulivat yhtenä rintamana ja ottivat kolmoisvoiton.

Yhdistetty osoitti jälleen arvaamattomuutensa

Naisten 4x4 km:n yhdistetyssä mukana olivat Maija Nivala, Minna Viide ja Marika Tiiperi. Pulkan naiset avasivat vahvasti. Kaikki kolme tulivat vaihtoon hyvissä asemissa. Minnalla oli vaihdossa isoja ongelmia. Vetonaru unohtui kiinni ja valjaan toinen lenkki ei meinannut aueta. Vaihdossa hukkaantui reilusti aikaa. Marikalla koira veti pulkan väkisin osittain vääriin pilttuuseen ja lopulta koira meinasi karata yleisön sekaan. Marika sai kuitenkin huudettua koiran luokseen. Aikaa hukkaantui hurjasti. Maija sen sijaan vaihtoi sujuvasti. Ensimmäisellä naruosuudella Minna oli ajanut kärjen kiinni ja lähti johdossa viimeiselle kierrokselle. Yhdessä ylämäessä Minnan suksi haukkasi vieressä hiihtäneen Norjalaisen koiran jalkoihin ja Minna kaatui mahalleen. Rytäkässä naru meni koiran jalan ympäri. Siinä narua oikoessa meni aikaan hukkaan ja Minnan Eros jatkoi juoksuaan epävarmasti. Samassa mäessä oli Mikko Seppä varasauvojen kanssa. Mikko huomasi Maijan koiran Frodon olevan hyvässä iskussa ja kannusti kovasti Maijaa. Mikko

huusi, että norjalaisten koirat ovat uupumassa mäessä ja, että Maijalla olisi hyvin sijoja poimittavissa edessä. Maalisuoralle Maija tuli rinnakkain Norjan Yvette Hoelin kanssa. Maija hakasi hurjalla wassulla keulaan ja Frodo näytti tulevan ensin maaliin. Viimeisillä metreillä Frodo hieman hidasti ja Norjalaisen koira tuli päännitalla ensin maaliin. Norjaan EM-kultaa ja Suomeen Maijalle EM-hopeaa. Minna Viide oli viides ja Marika Tiiperi kuudes.

Ajossa Essi Hytösellä oli lauantaina vuorossa neljän koiran luokassa takaa-ajo. 32 valjakkoa lähti edellisen päivän aikojen perusteella ajamaan takaa johtavaa valjakkoa. Essin koirat lähtivät hyvin, mutta kuumassa kelissä toinen johtaja tuumasi reitin isoimmassa mäessä, että "alkaa tulla hiki" ja pisti maaten. Essi sai valjakon eteenpäin ja tuli kunnialla maaliin. Maalissa Essi tuumasi, että Svifin tilalle tulee toinen koira seuraavan päivän yhteislähtökisaan.

Kuuden koiran luokan startin aikaan oli jo suorastaan kuuma. Aurinko paistoi, puista tippui lumi vetenä alas ja mittari näytti varjossa +10 astetta. Riitta Kempe ja Kimmo Hytönen tulivat kumpikin alun kovaa, mutta koirat eivät vain jaksaneet juosta parastaan. Toisen päivän jälkeen Kimmo oli kolmantena 47 sekuntia kärkeen ja 22 sekuntia toiseen sijaan. Riitta nousi viidenneksi, 3,20 kärjen takana.

Neljän koiran junioriluokassa Jonna Laitisen valjakko aloitti toisen ja samalla viimeisen osuuden hyvällä vauhdilla. Reitillä oli kuitenkin järjestäjän kömmähdyksen takia päässyt pariin paikkaan turistihiihtäjiä. Parikymmentä hiihtäjää oli ylittämässä kisabaanaa metsän keskellä. Jonna joutui jarruttamaan. Edellä startannut juniori oli ajanut hiihtoletkan läpi ilmeisesti pienillä kummelluksilla. Häiriöiden vuoksi Jonnan toinen pyöräkoira lakkasi juoksemasta ja Jonnan piti pussittaa se. Muutaman kilometrin jälkeen Jonna laittoi pyöräkoiran juoksemaan uudestaan, kun johtajat meinasivat uupua helteessä. Maaliin Jonna tuli neljäntenä.

V-P Lehtomäen kasin valjakkoa oli taas saattamassa lähtöön iso osa Suomen joukkuetta. Koirat lähtivät hyvin liikkeelle ja tulivat maaliin virkeinä. V-P ei ollut kuitenkaan menoon tyytyväinen. Päivän jälkeen yhdeksäs sija, 5,55 kärkeen. Eteen jäi muutaman sekunnin sisään kaksi valjakkoa. Avoimen luokan ajaja Ari Laitinen ei startannut toisena päivänä enää lainkaan reitille. Avoimessa luokassa oli ajajien keskuudessa noussut vahvaa kritiikkiä reittiä kohtaan.

Päivän aikana lämpö verotti eniten suomalaisten ajajien vauhtia, koska ajon startit olivat päivällä lämpimimpään aikaan. Hiihdossa Minna Viiden Eros oli maalissa uupunut, hoippui ja koira saatiin juomaan vasta ensiavun jälkeen. Kylmää vettä niskaan ja lunta rintaan ja kaulalle. Kaikkineen lauantain kisapäivää oli tullut seuraamaan runsas yleisö ja kisa-paikalla oli suorastaan hurja tungos. Illan palkintojenjaossa oli mukava tunnelma. Suomen lippu saatiin podiumille useita kertoja. Päivän niukin tappio EM-kullasta tuli Maija Nivalalle.

SUNNUNTAI 19.2.2012

Sunnuntaiaamuna satoi märkää räntää. Ensimmäisenä oli vuorossa hiihtoviesti. Saara Loukkola jäi pois viestistä flunssan vuoksi. Suomen ykkösjoukkueessa hiihtivät Marika Tiiperi, Minna Viide ja Vesa-Pekka Jurvelin. Kakkosjoukkueessa hiihtivät Kati Mansikkasalo, Maija Nivala ja Samuli Nissinen. Marika avasi viestin hyvin ja varmasti ja tuli vaihtoon neljän-

”

Lauantai avautui paksussa sumussa. Yöllä oli ollut kunnon -10 asteen pakkas, mutta kahdeksan jälkeen sumun hälvettyä aurinko alkoi paistaa lämpimästi ja päivä lämmitä.

tenä hyvässä tuntumassa kärkeen. Toisella osuudella pulkassa Minna ajoi kärjen lähes kiinni, mutta viimeisessä pitkässä laskussa koira meni hankeen ja sieltä nousussa hukkaantui rajusti aikaa. Viimeisellä osuudella Vesku nousi Ruotsin ohi ja hienosti hopealle. Kakkosjoukkueessa Kati piti Redillä erinomaista vauhtia ja Maija pulkassa löi pöytään kovan ajan, minuutin ykkösjoukkuetta nopeampana. Samulin osuuden jälkeen joukkue tuli kuitenkin maaliin kahdeksantena 3,05 minuuttia kärjen takana.

Viileämpi keli, kovempi meno

Neljän koiran yhteislähdössä Essi Hytönen starttasi hyvin. Ensimmäisen kierroksen jälkeen Essi oli viidentenä muutaman sekunnin kärjen takana. Essi nousi matkan aikana jo kolmanneksi, mutta 500 m ennen maalia toinen johtaja astui etujalalla päälle ylä ja alkoi ”kiljua”. Essi joutui lyömään ankkuurin maahan ja korjaamaan tilanteen. Maaliin Essi tuli seitsemäntenä.

Kuuden koiran sprintissä Kimmo Hytönen oli ajanut maalisuoralle tullessa kärkeä yli minuutilla kiinni. Maalisuoran sivuilla aitojen viertä kansoitti valtava ihmismassa. Koirat juoksivat tätä ihmetellessä mutkitellen ja Kimmo alkoi huijua, ikään kuin viittoja koirille, että mennä maaliin. Tästä johtajat menivät aivan jumiin ja jäivät pitkäksi aikaa makuulle. Kimmo sai useamman kerran vetää koiria, että ne kulkivat maaliin viimeiset 15 metriä. Maalissa Kimmo oli kolmantena ja 52 s kärjestä. Saavutuksena kuitenkin hienosti EM-pronssia. Riitta Kempe ajoi myös samassa luokassa todella lujaa parantaen aikaansa, mutta sijoituksen parantamiseen vauhti ei riittänyt. Riitta oli maalissa edellisen päivän tapaan viides.

Kahdeksan koiran sprintissä Vesa-Pekka Lehtomäki tuli myös kovaa ja ajoi samalla edellä lähtenyt valjakkoa parilla minuutilla kiinni. Päivän saldo EM-kilpailuissa oli viestihopeaa ja Kimmolle kutosen pronssi. Sunnuntai oli pilvessä ja lunta satoi koko päivän. Viileässä kelissä kaikki suomalaiset valjakot juoksivat lujaa.

MITALITAUULUKKO

EM-kulta:

Saara Loukkola NWCJ ja NWSJ
Minna Viide NWS1

MM-hopea:

Viestijoukkue (Tiiperi, Viide, Jurvelin)
Maija Nivala NWC1
Marika Tiiperi NWS1

MM-pronssi:

Kimmo Hytönen Sp6
Vesa-Pekka Jurvelin NMS1

Kimmo Hytönen

Essi Hytönen

V-P Lehtomäki

V-P Lehtomäki

SOC 2012 Åsarna Ruotsi

Kati ja Nero

KATI JA NERO-AIRIS B-LUOKAN KOIRAHIIHDOSSA

Kati

SOC 2012 -kilpailut järjestettiin tammikuussa keskiruotsissa Norjan rajan lähellä. Åsarna on pieni kylä, josta ovat kotoisin kuuluisat hiihtäjät Thomas Wassberg ja Torgny Mogren. Kisa-reitit olivat kylän mäen päällä olevilla kirkkoladuilla, jotka valittavasti meidän hiihtäjien mielestä tarjosivat liian vähän korkeuseroja. Kisa-alue sijaitsi kirkonpihan vieressä ja parkkialueet oli aurattu läheisille pelloille. Kisaratoja löytyi 4,5 km, 10 km, 15 km sekä keskipitkien matkat, eli kaikkiin luokkiin löytyi yhtenäiset reitit ja kaikki samalla baanalla.

Perjantaina koirahiihdossa rankkuutta reittiin toi edellisenä iltana radan ajon jälkeen satanut lumi. Radat olivat tosi pehmeät ja viimeistään miesten sarjan kohdalla upottivat jo lähes koko matkalta. Keli oli perjantaina kuitenkin hyvä, pakkasta kisan aikana kolmisen astetta.

Päätin vielä kerran hiihtää airedalenterrieri Neron kanssa SOC:ssa koirahiihtosarjassa kun sillä vielä intoa on lähteä vetotouhuun. Tämä oli meille jo viides pohjoismaiden mestaruuskisa. Treeniä ei tänä vuonna ole tehty enää niin tulostavoitteellisesti kuin aikaisempina vuosina, mutta kyllähän 8-vuotiaasta terrieristä vielä potkua löytyi. Kilpakumppaneina meillä oli siperianhuskyja ja dobermanni. Lähtöpaikka oli hyvä, toiseksi viimeisenä, jolloin eteen kerkesi lähteä neljä oman sarjalaista. Puolen välin jälkeen saatiin mukavasti edessä lähteneitä välistä näkyviin ja yhteensä kolme ohitustakin. Koirahiihdon pohjoismaidenmestaruus tuli selvällä erolla seuraavaan. Tähän suoritukseen oli mukava päättää Neron tavoitteellinen kilpailu-ura.

ANTTI JA SIPERIALAISET NELOSESSA

Antti

PM-kisat on nyt kisailtu ja talvikautta jäljellä monta kuukautta. Vähän hassu olo kun ajattelee, että talven tärkeimmät kisat olivat jo ja loppupalvi on "vain pelkkää hupiajelua". Tuloksellisesti kisat menivät hyvin, kahta kultaa enempää ei olisi voinut saada. Koirat olivat odotettua paremmassa kunnossa. Sulanmaan MM-kisojen jälkeen on tuntunut koko ajan että PM-kisat tulevat vastaan liian nopeasti. Aikaa oli vain kaksi kuukautta ja kisamatka tuplasti pidempi. Treenauksessa joutui keskittymään todella paljon kestävyysominaisuuksiin nopeuden kustannuksella. Täysvauhtisia treenejä ei ehditty ajaa juuri ollenkaan ennen PM-kisoja (tai ylipäätänsä kovavauhtisia). Viimeiset treenit eivät olleet kovin luottamusta nostattavia. Tuntui, että koirat jaksoivat juosta hyvin seitsemän kilometriä ja sen jälkeen tuli romahdus. Räjähävyydestä ei ollut tietoaakaan, joten lähtönopeudet olivat todella alhaisia. Ylipäänsä tuntui, ettei koirilta löytynyt "viimeistä vaihdetta" ollenkaan.

Etukäteisvalmisteluja ja kisajännitystä

Åsarnaan saavuimme torstaina iltapäivällä. Koska ilmoittautuminen ja eläinlääkärin tarkastus olivat vasta illalla, kävimme ensin kisapaikalla vanhalla kirkolla. Paikka oli tuttu jo neljän vuoden takaisista WSA:n MM-kisoista. Kisapaikalta siirryimme syömään Ski-Centeriin, jossa myös ilmoittautuminen oli. Ilmoittautumiseen sitten menikin melkein tunti vaikka olin ensimmäisten joukossa ja seuraava tunti vietettiin jonottamassa elukkalääkärin tarkastukseen. Lääkäri "tutki" koirat eikä huomannut mitään vikaa (ei huomauttanut edes koirien laihuudesta), joten pääsimme lähtemään majapaikkaan Klöv-sjöhen parinkymmenen kilometrin päähän.

Perjantaina oma startti oli vähän puolenpäivän jälkeen. Kisapaikalle menimme heti aamusta, koska ajajien kokous oli puoli yhdeksältä. Itse en eksynyt sinne, mutta eipä siellä mitään kuultavaa olisi ollutkaan sillä kaikki kerrottiin Ruotsiksi ja äänentoistossa oli aika paljon parannettavaa. Omaan valjakkoon olin valinnut kolme nuorta koiraa sekä yhden vanhemman koiran. Johtajina juoksivat vajaa kolmevuotiaat veljekset ja toisena pyöräkoirana juuri kaksi vuotta täyttänyt uros. Etukäteen oli tiedossa, ettei valjakko olisi kovinkaan rutinoitunut ohittamaan, mutta oletin, ettei montaa ohitusta pitäisi edes tulla.

Liitot olivat neuvotelleet juuri ennen SOC:ia sääntöihin pakollisen seedingin, mutta kilpailun järjestäjä ei halunnut sitä käyttää, joten jouduin starttaamaan kuudentena. Edelle lähti viime vuoden MM-hopeaa ajanut ruotsin Pia Ångström, joten oletin että mahdollisesti ensimmäiseen ohitettavaan valjakkoon olisi lähdössä eroa kaksi minuuttia, mikä on todella pitkä aika kymmenen kilometrin matkalla. Koirat starttasivat kohtuullisen hyvin, mutta vauhti ei noussut kovinkaan suureksi ja joka kerta gepsiin katsoessa nopeus oli kahdenseitsemän tietämillä.

Useampia ja yllättäviäkin ohituksia

Ennen kolmea kilometriä sain näkyviin valjakon. Oletin, että se on joku hidas alkupään lähtijä, mutta yllätys oli melkoinen kun huomasin edessä olevan Ångströmin. Ohitus sujui melko hyvin vaikka heti ohituksen jälkeen toinen pyöräkoira hidasti vauhtia ja onnistui sotkemaan itsensä. Koira sai selvitettyä sotkunsu vauhtia hidastamalla. Uudet kisakoirat olivat vähän hämillään ohituksesta, mutta jatkoivat omaa suoritus- taan taas keskittyneesti parinsadan metrin jälkeen. Seuraava valjakko tuli selkää edellä vastaan viiden kilometrin kohdalla. Ohitus onnistui paremmin kuin ensimmäinen ja matka jatkui.

Reilun kuuden kilometrin kohdalta alkoi noin kilometrin pituinen loiva nousu ja heti mäen alla näin edellä kaksi valjakkoa. Ensimmäisen ohitus onnistui hyvin, mutta toisen ohittamisen jälkeen koirat alkoivat pelleilyn. Parisataa metriä oli pelkkää äheltämistä, minkä jälkeen koirat taas muistivat mitä varten radalla oltiin. Pari kilometriä ennen maalia tuli vielä yksi ohitus, joka onnistui taas hyvin kovan vauhdin ansiosta. Tulospalvelu toimi ja nopeasti maaliintulon jälkeen pääsi ihmettelemään omaa aikaansa. Aamupäivästä osa kilpailijoista oli lähetetty minuutin liian aikaisin, joten oletin että omassa ajassa täytyi olla minuutti liian vähän, koska koirat eivät olleet juosseet kovinkaan hyvin ja puhtaasti. Illalla videokameraa purkaessa täytyi tunnustaa että kyllä se aika oli oikea, koirat vain olivat jossain välissä onnistuneet pitämään niin kovaa vauhtia että keskinopeus oli noussut 27,9 km/h.

Toinen koitos

Lauantaina lähdöt olivat reilua tuntia aikaisemmin kuin perjantaina. Kisapaikalle saavuimme yhdeksän aikoihin. Reenjalasten viimeistelyn jälkeen aikaa lähtöön oli noin tunti. Järjestäjä oli keksinyt, että minun luokka laitetaan heti junnujen perään, joten taas oli tiedossa ohituksia. Koirat starttasivat koh- tuullisen hyvin, vaikka räjähtävyyttä olisi voinut olla kyllä läh- dössä enemmänkin. Viiden kilometrin jälkeen sain näköpiiriin edelle lähteneen junnun. Molemmilla oli sen verran hyvä vauhti, että lähituntumaan pääsin vasta seitsemän kilometrin jälkeen. Ensin täytyi ohittaa maaliin matkalla ollut keskimat- kan valjakko. Junnusta yritin ohi kahdeksan kilometrin koh-

Marika ja Lore

dalla, mutta koirat sotkeutuivat heti ohituksen jälkeen ja junnu jatkoi menoaan. Päädyin ajamaan hänen perässään maaliin kevyesti jarrutellen, koska valjakoiden nopeusero ei ollut kovin- kaan iso. Päivän aika oli todella hyvä, vaikka ajo ei täysin puh- das ollutkaan, keskinopeus nousi kolmeenkymmeneen. Ensimmäinen PM-kulta tuli yli viiden minuutin erolla seuraavaan.

Valjakoiden yhteislähdön taktikointia

Sunnuntaina oli sitten vuorossa yhteislähtökilpailu samalla kymmenen kilometrin radalla. Lähtöalue oli hyvä ja leveä. Jos- tain syystä järjestäjä ei halunnut käyttää koko lähtösuoraa hyväkseen, vaan lähdöt olivat suoran puolesta välistä. Mat- kaa uran kapenemiseen oli kuitenkin riittävästi. Ajajien koko- uksessa oli ilmoitettu, että jokainen sai päättää itse lähtöpaik- kansa, joten veimme Kaivolän Teemun kanssa rekemme val- miiksi lähtöalueelle jo reilu tunti ennen lähtöä. Oma lähtöni oli kymmenen minuuttia ”luppavaljakoiden” jälkeen. Valjakkoon vaihdoin yhden tuoreen koiran johtajaksi, jolloin toinen johtaja sai siirtyä pyöräpariin. Kuusivuotiaan Apassin johtajaksi otta- misen piti tuoda valjakkoon huomattavasti ohitusvarmuutta, mutta edellisten päivien huonojen kokemusten takia en luot- tanut valjakkoon vielääkään täysin. Toinen valjakkoon jääneistä nuorista koirista tuppaa ohituksen jälkeen, vilkuilemaan taak- seen, jolloin sotkujen riski kasvaa. Tavoitteena oli ehtiä ensim- mäiseen mutkaan ensimmäisenä, jolloin kisan pitäisi olla kär- jen osalta ratkaistu edellisten päivien aikaerojen perusteella.

Lähtö onnistuikin hyvin, mutta muutaman kymmenen met- rin jälkeen jarrumatto tippui alas, jolloin täytyi lopettaa vauh- din potkiminen hetkeksi, jotta maton sai nostettua ylös. Ensimmäiseen mutkaan ehdimme kuitenkin ensimmäisiksi ja kilo- metrin kohdalla ero takana tuleviin oli kasvanut jo sataan met- riin. Kahden kilometrin jälkeen muita ei sitten enää näkynyt- kään. Koirat juoksivat hyvin koko matkan. Kahdesta kaikki kolme päivää juosseesta koirasta alkoi huomata puolenvälin jälkeen, että matka alkoi painaa jaloissa. Myöskään Apassi- van- huksen vauhti ei enää ollut aikaisempien vuosien tasolla. Kes- kinopeudeksi tuli kuitenkin 28,2 km/h ja toinen PM-kulta tuli reilun kolmen minuutin erolla toiseksi tulleetseen.

Antti

Susanna

SUSANNALLE KULTAA LUOKASSA SP6 C

Susanna

Olin treenikauden alussa elokuussa päättänyt, että SOC on talvikauden pääkilpailu. Kilpailuluokakseni valitsin kuuden koiran sprintin. Tänä vuonna treenissä on vain kuusi siperianhuskya eli kilpailuun asti sai jännittää ovatko kaikki koirat terveitä kilpailun koittaessa ja pääsenkö starttaamaan kuudella koiralla. Koirat olivat terveitä ja kaikki pääsivät kilpailemaan.

Vuorokausi reissussa mennen tullen

Lähdimme matkaan tiistaina. Kilpailut alkoivat perjantaina ja ilmoittautuminen ja eläinlääkärintarkastus olivat torstai-iltana. Matka Åsarnaan kesti vuorokauden. Ensin koti-ovelta vajaan parin tunnin matka Turun satamaan. Sieltä 11 tunnin matka laivalla Tukholmaan ja sen jälkeen noin 10 tunnin matka Tukholmasta Åsarnaan. Matkalle lähti mukaan myös perheemme uusin jäsen eli 3 kk:n ikäinen Miisa-vauva. Hänen takiaan teimme muutamia pidempiä pysähdyksiä ajomatkan aikana. Koiratkin pääsivät nauttimaan pidemmistä pysähdyksistä kun lenkitimme niitä ja työntelimme Miisaa vaunuissa.

Saavuimme perille Åsarnaan keskiviikkoiltana. Majoi-

tuimme leirintäalueen mukavassa huoneistossa noin 15 kilometrin päässä kilpailupaikasta. Torstaina alkoi myös muita suomalaisia näkyä kilpailupaikalla. Ilmoittautuminen ja eläinlääkärintarkastus veivät aikaa tunnin verran.

Perjantai valkeni lumisateisena, pakkasta oli viisi astetta eli juuri sopivasti ettei kilpailupaikalla tarvinnut palella. Lumisade sen sijaan harmitti, koska se pehmensi uria. Tulimme kilpailupaikalle juuri ajajien kokoukseen eli klo 8.45. Kokous oli meille täysin turha, koska mitään ei kuullut eikä ymmärtänyt. Ruotsalainen ajaja kertoi yhdellä lauseella kaiken oleellisen kun häneltä asiasta kysyin: uralta ei voi eksyä, reitit on aidattu.

Oma lähtöni oli vasta klo 13.40, joten aikaa oli runsaasti. Juotin koirat ja kävimme syömässä ja lämmittelemässä Åsarnan keskustassa. Valjakossani juoksisivat johtajina Tullatuulen Essi ja Taiga Quest Dolphin, vauhtiparissa Tullatuulen Jutta ja Tullatuulen Halti ja pyöräparissa Tullatuulen Jemina ja Kefeus Dimrost Avathar. Kaikki ovat kokeneita kisakoiria ja iältään 3- ja 4-vuotiaita ja narttuja.

Hankalan alun jälkeen kelpo suoritukseen

Lähdin luokassani kolmantena. Koirat olivat syöneet ja juoneet hyvin ja intoa täynnä. Oma vuoroni tuli, musch-käsky koirille ja matkaan! Potkin alkuun vauhtia reippaasti. Mutta mitä ihmettä, reki kallistui ja kaaduvin nurin heti alkumatkasta. Yritin kammata itseni vauhdista pystyyn niin kuin ennenkin olen tehnyt. Tällä kertaa se ei kuitenkaan onnistunut, koska ajauvin verkkoaitaan. Aitaa kaatui allani sadan metrin matkalta ja kietoutui itseni ja rekeni ympärille. Lopulta lähtökiihdytyksestä innokkaat koirani älyivät jotain olevan vialla ja pysähtyivät. Hyppäsin reen kanssa pystyyn ja aloin selvittää aitaa itseni ja rekeni ympäriltä. Sekunnit tuntuivat minuuteilta. Lopulta pääsin matkaan vain huomatakseni, että johtajien seisinki oli mennyt toisen johtajan valjaiden alle. Tuota sotkua koirat eivät pysty itse selvittämään. Pysäytin ja kävin selvittämässä sotkun. Tällä välin minuutin perääni lähtenyt valjakko oli jo ohittanut minut ja mennyt menojaan. Kyllä harmitti. Kultaa tultiin kisoista hakemaan mutta nyt se taitaisi jäädä vain haaveeksi.

Loppumatka kuitenkin sujui. Koirat juoksisivat hyvin ja ohitin edelläni lähteneen valjakon. Uralla oli kolme pitkää ja aika jyrkää ylämäkeä. Muuten ura oli kumpuilevaa ja mutkia oli pal-

Vesku ja Remu

Minna ja Eros

Teemu

jon. Kilpailun jälkeen tarkistin GPS:stä, että aikaa kaatumiseen ja sotkujen selvittämiseen oli mennyt reilu 1,5 minuuttia. Olin luokassani toisena ja jäljessä edelläni olevaa 1,43 minuuttia.

Lauantaina startit paremmassa kelissä

Lauantaina lumisade oli lakannut ja urat olivat paremmassa kunnossa kuin edellisenä päivänä. Tiesin sen olevan hyvä juttu suoritukseksi kannalta koska koirani ovat nopeita ja pieniä. Oma luokkani lähti heti Sp6 A -luokan perään. Tämän luokan viimeisenä lähtevä valjakko oli ajanut eilen hitaasti, joten oletin, että tänään ohitan tuon valjakon. Koirani olivat jälleen syöneet ja juoneet hyvin. Niitä oli lenkitetty illalla ja aamulla ja ne olivat iloisia ja virkeitä. Lähtö sujui ongelmitta. Koirat juoksivat nopeasti ja ennen isoja, puolivälissä reittiä olevia, ylämäkiä keskinopeus oli noin 30 km/h.

Neljän kilometrin kohdalla näin edessäni vilaukselta valjakon. Jes, saan jonkun kiinni! Oletin sen olevan edellisessä luokassa lähtenyt viimeinen valjakko. Kilometrin päästä pääsin niin lähelle, että näin sen olevan luokkani johdossa oleva ruotsalaisvaljakko. Olin siis saanut sitä kiinni jo minuutilla vaikka ei oltu edes vielä uran puolivälissä. Huusin trail. Valjakon kuski ei reagoinut. Ehkä hän ei kuullut. Huusin uudestaan kovempaa. Ei reaktiota. Huusin uudestaan ja uudestaan. Perässä ajassani edellä menevän valjakon pyöräkoira katseli koko ajan vihaisesti johtajiani. Toinen johtajistani hieman pelkäsi tuota tuijotusta. Lopulta ruotsalauskuski reagoi trail -huutooni. Hän jarrutti aavistuksen verran ja lähdin menemään ohi. Kun valjakkoni oli melkein hänen valjakkonsa rinnalla, toinen kuski alkoi kannustaa koiriaan ja potkia lisää vauhtia. Mitä ihmettä! En päässyt ohi. Roikuin valjakon perässä kilometritolkulla. Lopulta suuressa ylämäessä pääsin ohi. Mutta pian ohittamani valjakon johtajakoirat ilmestyivät rekeni viereen. Ruotsalauskuski kannusti ja elämöi ja pian hänen johtajansa juoksivat pyöräkoirien rinnalla. Onneksi omat koirani eivät välittäneet vieressä laukkaavista koirista. Tätä jatkui muutaman kilometrin. Mutkissa toisen valjakon ajaja joutui hieman jarruttamaan etten olisi ajanut hänen johtajiensa päälle. 14 kilometrin kohdalla pääsin lopulta eroon tuosta valjakosta. Viimeisen kilometrin aikana valjakkoni jätti toista valjakkoa taakseen 24 sekuntia. Kun tulin maaliin, menin tuomarin juttusille ja jätin protestin ruotsalauskuskin käytöksestä. Hetken kuluttua tuomari haki minut ja toisen kuskin neuvotteluun. Tuloksena oli varoitus toisen valjakon ajajalle. Lauantain ajon jälkeen olin 18 sekunnin päässä johdossa olevasta valjakosta. Sunnuntaina taisteltaisiin kultamitalista.

Kultamitali jo melkein hyppysissä

Sunnuntaina koirat olivat edelleen pirteitä ja odottivat innoissaan kilpailua. Starttasin saman kuskin perään, joka eilen oli aiheuttanut ongelmia ohituksessa. Saadakseni kultamitalin riittäisi, että saisin häntä 19 sekuntia kiinni. Ohittaa ei tarvitsisi, mutta mikäli saisin hänet kiinni, niin menisin kyllä ohi koska en halua opettaa koiriani peesaamaan kisoissa.

Vaihdoin tänään johtoon Tullatuulen Jeminan, jotta sekin saisi juosta johdossa näissä kisoissa. Tullatuulen Essi siirtyi pyöräkoiraksi. Muuten valjakon kokoonpano pysyi samana kuin edellisinä päivinä. Koirat ampaisivat vauhdilla matkaan ja sain ruotsalaisvaljakon näkyviini taas 4 km kohdalla. Kun pääsin peesiin, huusin trail. Kuski kääntyi katsomaan ja kysyi kummalta puolelta haluan hänet ohittaa. Vastasin, että ihan sama. Hän jarrutti ja päästi ohi. Nyt ohitus meni niin kuin kuu-luukin. Ohitin myös edellisessä luokassa lähteneen kilpailijan. Hänet olin ohittanut mallikkaasti jo edellisessä päivänä. Koirat juoksivat reippaasti maaliin. Kultaa tuli!

Palkinnot eivät päättä huiumanneet; mitali ja 4 kg kuivaruo-kaa. Mutta eihän tätä lajia harrasteta palkintosaaliin takia. Kotimatkalta lähdimme maanantaina ja kotiin saavuimme tiistaina. Matka kesti taas vuorokauden. Koirat lähtivät reisuun iloisina ja yhtä iloisina ne palasivat kotiin. Varsinkin matkamme aikana pihalle satanut lumikerros sai koirat onnellisina kirmailemaan ympäri pihaa. -Susanna

MITALITAUUKKO

PM-kulta:

MariKa Tiiperi NWS1
Kati Mansikkasalo NWS1 B
Saara Loukkola NWSJ, NWPJ
Minna Viide NWP1
Vesa-Pekka Jurvelin NMC
Antti Mäkiäho Sp4 C, Sp4 C yhteislähtö
Teemu Kaivola Sp4 yhteislähtö
Susanna Bürkland Sp6 C

MM-hopea:

Minna Viide NWS1
Vesa-Pekka Jurvelin NMS1
MariKa Tiiperi NWP1, NWC
Teemu Kaivola Sp4
Pasi Heinonen Sp8

MM-pronssi:

Heta Lehtomäki Sp4J
Vesa-Pekka Lehtomäki Sp6

Vindelälvsdraget 2012 – Riesens från Finland (23)

Joukkueenjohtaja **Anu Mäkinen** & Grace in Black Bigwig 'Peto' ja Black Widow's Gentle Ganster 'Poju', **Lea Haanpää** & Robans Buliga Bongari Bertta 'Roxy', Meukow Agil 'Axu' ja Meukow Aquamigo 'Manu' (om. Sanna Ranki), **Satu Halonen ja Aigar Arras** & Saturain Hollywood, 'Holly', Saturain Keep Your Money 'Kimi', Saturain Living Daylights 'Caro' ja Saturain James Bond 'Bondi', **Toni Höylänen** & Riesig Bissig 'Aatu', **Annika Kariste** & Saturain Live And Let Die 'James', **Tuire Mikkonen-Kalpio** & Saturain Itzy 'Jazzy' **Sami Mälkiäinen** & Saturain Mad Max 'Manu', **Päivi Räikkönen** & Silsile's Siken Shockin 'Remu' ja Silsile's Maximum Craft 'Pete', **Niina Vainio** & Saturain Lord of Dargness 'Rymy'

PETO (11 v.)

ANKI TUIRE ANU

Lisää kuvia ja reissukuulumisia Facebookissa: **RIESENS FRÅN FINLAND (LAG 23)**

LEA

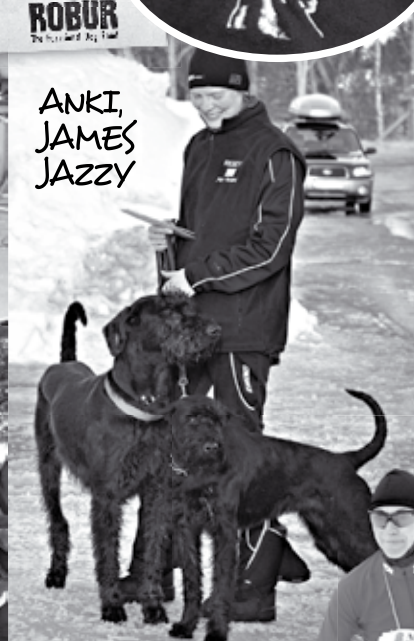

SAMI

NIINA

SATU

ANKI, JAMES JAZZY

Kuvat Lea Haanpää

MAALITIN PÄIVI, REMU & AATU (TONI VASTASSA)

TUIRE

RFF: 32./36 (21h 34min 48sek), ero kärkeen 7.30:55
– Tavoite täyttyi taas: Oli ihan mielettömän kivvaa! Voitimme itsemme sekä "Riesen i Norrin (21)" 3 h 27 min! Heja Finland!
Ensi vuonna nähdään taas viikolla 11 (14.-17.3.2013)!

AXU

AIGAR & HOLLY

VINDELÄLVSDRAGET 2012, Team Non-Stop 15.-18.3.2012 Ammarnäs - Hällnäs, Vindelälvi

Sain kutsun joulukuussa Team Non-Stopin joukkueeseen Kristoffer Olsenilta eikä osallistumista tarvinnut kauaa miettiä. Joukkueen runko muuttui hieman matkan varrella, mutta lopullinen joukkue koostui useista lajin maailmanmestareista ja muista lajin huipuista. Joukkueeseen kuului kolme 6-8 koiran valjakkoajajaa, Tom Andres ja Martin Dickel Saksasta sekä norjalainen Thorvild Dahlen. Loput seitsemän joukkueen jäsentä hiihtivät kahdella koiralla osuutensa. Nämä joukkueen jäsenet olivat norjalaiset Lena Boysen Hillestad, Karoline Conradi Oksenevad, Lisa Brondby, Andreas Fossnes ja Svein Ivar Moen. Ruotsista joukkueeseen oli tullut Micke Pettersson. Olin ainoana Suomesta, Remun ja Redin kanssa. Ja Mansikkasalon Kati oli reissussa mukana handlerina.

Kisa starttasi aurinkoisessa säässä Ammarnäsistä ja avausosuudelle joukkueenjohtajat Kristoffer sekä Kjetil Fossnes olivat valinneet Tomin. Tom starttasi kahdeksalla koiralla ja onnistuikin tekemään heti muutaman minuutin eron muihin. Kahdella seuraavalla osuudella ero hieman pieneni ja pääsin nelososuudelle puolisen minuuttia ennen toisena ollutta Alpentrail joukkuetta. Osuuteni meni hyvin, Remu ja Redi juoksivat hyvin yhteen ja tuloksena oli nopein osuusaika lähes kahden minuutin erolla seuraavaan. Joukkueen loputkin osuudet sujuivat mallikkaasti ja Micke toi Team Non-Stopin ensimmäisen päivän maaliin Sorseleen kaksi ja puoli minuuttia ennen Alpentrailia. Kisan ennakkosuosikki ja viime vuoden voittaja Hot Dogs oli tässä vaiheessa neljäntenä noin kahdeksan minuutin päässä.

Toinen päivä starttasi aurinkoisena ja lämpimänä Sorselesta. Minulla oli toisena päivänä lepuvuoro, mutta silti tekemistä riitti muita auttaessa. Reitti oli jo aamusta melko pehmeä ja joukkueen aloittajalla Tomilla olikin ollut ongelmia reitin varrella kun koirat upposivat pehmeään lumeen. Kahden osuuden ja ajajan jälkeen joukkue oli jo seitsemän ja puoli minuuttia kärkeä perässä, mutta Lena ja Lisa nostivat Non-Stopin jälleen ihan kärjen tuntumaan. Seuraavilla osuuksilla Micke ja Karoline nostivat joukkueen kärkeen ja Martin säilytti johdon päivän pisimmällä 24 kilometrin osuudella. Viimeisenä matkaan lähti Svein Ivar ja hän kasvatti eron toisena maaliin tulleeseen Hot Dogsiin yli kolmeen minuuttiin. Kelistä ja reitistä mainittakoon, että Svein Ivarin Sheriff-koira oli välillä lopettanut juoksemisen ja vetänyt hiihtäjää uimalla. Kahden päivän jälkeen johto toisena olleeseen Hot Dogsiin oli venynyt jo 11 minuuttiin ja Alpentrail tuli minuutin heidän perässään kolmantena.

Kolmas päivä oli jälleen lämmin ja aurinkoinen ja siihen startattiin Björkselestä. Thorvild syöksyi startista kärkeen ja vetikin porukkaa puoleen väliin asti. Takana tullut ajaja oli alkanut laulamaan matkan varrella ja Thorvildin koirat olivat ilmeisesti olleet sitä mieltä, että menee nuotin vierestä ja hypänneet hankeen. Vaihtoon tultiin kuitenkin toisena. Hiihdin 14,5 kilometrin mittaisen viitososuuden ja pääsin matkaan kolmantena Alpentrailin ja Hot Dogsien perään. Ensimmäiset 2-3 kilometriä oli jäällä ja Remu ja Redi upposivat lumen läpi vuorotellen. Tämä patkä piti mennä seisoskellen ja jarrutellen ettei hiihdä koirien päälle. Kun päästiin jäältä metsään, alkoi

Kolmannen
Päivän lähtö

Hot Dogsien selkä lähestyi todella nopeasti. Viiden kilometrin jälkeen oltiin jo toisena eikä tästä mennyt kauaakaan kun kolmisen minuuttia aiemmin osuudelle startannut Alpentrailkkin oli ohitettu. Vaihtoon tultiin kaksi minuuttia ennen seuraavaa ja tuloksena oli jälleen nopein osuusaika, tällä kertaa kolme ja puoli minuuttia seuraavaa nopeampana. Seuraavilla osuuksilla kärkipaikka saatiin pidettyä ja viimeiselle osuudelle starttasi Lisa, joka joutui yllättäen tuuraamaan kuumeista Andreasta. Lisa joutui antautumaan kärjessä Hot Dogseille, jotka ottivat päivävoiton kahden ja puolen minuutin erolla. Lisa suoriutui osuudestaan kuitenkin hyvin kun ottaa huomioon, että joutui yllättäen hiihtämään osuuden. Koirien valjaat sekä omat hiihtovaatteet olivat mökillä, joten lainakampeilla mentiin eikä koiriakaan oltu valmisteltu päivän kisaan. Viimeiseen kisapäivään starttaisi Team Non-Stop reilun yhdeksän minuutin johdossa, mutta kuten aiempina päivinä oli huomattu tilanteet muuttuvat nopeasti ja voitto ei ollut vielä ratkennut.

Viimeinen päivä oli lyhin, vain viisi osuutta. Näistä kuitenkin yksi peruttiin, sillä reitti oli liian jäinen. Yön pakkaset olivat kovettaneet koko reitin jäiseksi, eikä aurinko ehtinyt pehmentää sitä päivän aikana. Team Non-Stopin aloittajana matkaan lähti Martin, joka olikin osuuden nopein. Svein Ivar kasvatti vielä johtoa pahimpiin kilpailijoihin, joten ennen kahta viimeistä osuutta näytti jo voitto ratkenneen. Hiihdin nelos-osuuden, jolle kärkijoukkueet lähtivät minuutin väliaikaläh-

Vesku

döllä perutun kolmososuuden takia. Koko kisan ajan innokkaasti vaihtopaikasta toiseen kiitänyt joukkueenjohtaja Kristoffer hyppäsi johtokelkan kyytiin ennen minun osuuttani ja kuvasi menoa kelkan kyydistä. Osuus oli 15 km pitkä ja meni pääosin metsässä, jossa oli todella hurja mennä kahden koiran perässä kun jäisellä ja kapealla reitillä ei suksilla paljoa jarruteltu. Kiirunan joukkueen hiihtäjä oli vaihtanut pipon kypärään turvallisuussyistä. Remu ja Redi tekivät jälleen loistavaa työtä edessäni ja taas tuloksena oli nopein osuusaika reilulla kahdella minuutilla. Lena sai tuoda Team Non-Stopin ensimmäisenä maaliin ja ylivoimaiseen yli 23 minuutin voittoon!

Vindelälvsdraget oli hieno tapahtuma ja joukkueessa loistava yhteishenki, kaikki auttoivat ja kannustivat toisiaan. Ja tietysti aina on kiva voittaakin!

—

Ann-Carin

VINDELÄLVSDRAGET

www.vindelalven.se/vdrag/swe/default.cfm

- 2012 on 25-vuotis juhluvuosi
- 400 km ja 4 päivää kestävä valjakkourheiluviesti Ammarnästä Umeån lähelle Vännasbyhyn
- tituleeraa itseään maailman suurimmaksi valjakkourheiluviestiksi
- joukkueita vuosittain n. 35 - 40, kussakin 8 - 15 viestinviejää, yhteensä useita satoja koiria, lisäksi huoltajat, kilpailun järjestäjät ja muut talkoolaiset
- pienin joukkue kautta aikojen Kiruna BHK, 2 hiihtäjää ja 10 seisoojaa
- Rovaniemi BHK on hiihtänyt kisan joukkueella 5 naista ja 10 koiraa
- mukana myös pelkistä valjakkoajajista koostuvia joukkueita
- päivämatka n. 100 km, osuuksia n. 10/pv., osuusmatkat 6 - 21 km
- osa osuuksista jaettu vapaaehtoisin vaihtoihin (frivillig växling), voi vaihtaa viestinviejää, mutta joukkue saa aikasakon 5 - 10 min, suurin osa joukkueista käyttää tätä mahdollisuutta
- logistiikan ja viestitaktiikan luominen tärkeää
- joka aamu yhteislähtö, 35 - 40 hiihtäjää/ajajaa, 60 - 80 koiraa, joukossa sekä 1 - 2 -koiran hiihtäjiä että 4 - 8 -koiran valjakoita
- klo 12, 13 tai/ ja 15 on usein uusintastartti (omstart) häntäpään joukkueille, näin kukaan ei tule maaliin useita tunteja muiden jälkeen
- tapahtuman "isä" ja "päätohumies" ja päätuomari umeäläinen Olle Rosen
- tapahtuma luodaan pääosin harrastuspohjalta, talkoovoimin
- useat järjestäjät olleet mukana vuosia, jopa parikymmentä vuotta
- palkintoja on paljon ja ne arvotaan päivittäin, jokainen joukkue palkitaan kertaalleen kilpailun aikana
- viimeisenä päivänä palkitaan kolme parasta joukkuetta sekä muuten reitin varrella kunnostautuneet
- reitti vaihtelevassa kunnossa olevaa moottorikelkkauraa, välillä tasaista, välillä hyvinkin "möykkyistä"
- kelit ja myös reittien kunto vaihtelevat suuresti vuodesta ja päivästä toiseen
- välillä hiihdetään lähes umpeen tuiskunneilla urilla tai kahla taan sohjossa, mutta välillä pääsee etenemään huippukuntoistakin uraa pitkin
- varsinkin metsäosuuksilla urat saattavat olla hyvinkin kapeita ja mutkaisia
- muutamilta osuuksilta löytyy myös ylämäkiä ja vauhdikkaita laskuja kiitettävästi, vaikka pääosin tapahtuma eteneekin tasaista Vindel-joen jäätä pitkin.
- mukaan ei välttämättä kannata ottaa parhaimpia kilpasuksia tai ainakin toiseksi pariksi kannattaa varata hieman huonompikuntoiset sukset.

Olle Rosenin johtokelkka

- suomalaisia, lähinnä valjakkoajajia, on useana vuonna osallistunut tapahtumaan ulkomaalaisjoukkueiden vahvistuksina
- "Rovaniemi BHK" (Rovaniemen Palveluskoirakerho) oli ensimmäinen täysin suomalaisjoukkue (2008-2010).
- seuraava suomalaisjoukkue on ollut (2011-2012) rotujoukkue "Riesens från Finland"
- Suomalaisista koirista suursnautserit Peto ja Poju sekä airedalenterrieri Nero on palkittu erinomaisista saavutuksistaan viestissä
- valjakkoajajat Leena Virta, Anu Jaakonsaari, Tiina Hakala ja Pasi Heinonen ovat ulkomaalaisjoukkueiden vahvistuksina ylittäneet huippukoviin tuloksiin ja päässeet ajamaan voittoisissa tiimeissä
- tänä vuonna Tiina Hakala teki ensimmäisenä päivänä reittiennätyksen omalle osuudelleen Hot Dogs-joukkueessa
- Vesa-Pekka Jurvelin osallistui viestiin norjalaisen Team Non-Stop Dogwearin riveissä. Non-Stop voitti Vindelälvsdragetin.

Ei ole koiraa karvoihin katsominen. Team Sollefteå ja villakoiraseisoja parivaljakko.

KOIRAN KANSSA RETKEILEMÄÄN

Alunperin julkaistu artikkelina Lapin koiralehti Revii-
 rissä 3/02. Tämän jäl-
 keen laajennettu muu-
 tamia kertoja. Viimeisin
 päivitysversio 31.1.2009
 (talviretkeily).

”Retkeily ilman
 koiraa on kuin söisi
 tyhjältä lautaselta”.
 Tämän kansanvii-
 sauden keksin itse
 päästessäni ensimmäi-

selle kunnan Lapin vaellukselle Savun

kanssa. Edellisyksynä olin tarponut sinänsä oikein miel-
 lyttävän Saariselän lenkin ihmisseurassa, mutta kaivannut
 kovasti koiraa, joka mielestäni olisi kaiken huipuksi istunut
 maisemaan oikein oivasti. Päätin silloin, etten ilman pakotta-
 vaa syytä enää jätä koiraa kotiin patikoimaan lähtiessäni. Tie-
 tenkin vaellus ilman koiraa voi olla helpompi, mutta kun ottaa
 huomioon nelijalkaisen ystävänsä tarpeet ja huolehtii myös
 siitä, ettei koira aiheuta häiriötä luonnolle tai muille vaelta-
 jille, on tuloksena yleensä voittopuolisesti antoisa yhteinen
 kokemus.

Kaikista ei ole kairaan

Viikon tunturivaellus Lapissa ei ole ainoa mahdollisuus
 kokea erämaan kauneutta ja rauhaa. Mukavia patikkamaas-
 toja löytyy joka puolelta maata, aivan eteläisintä ruuhka-Suo-
 mea myöten. Virkistysalueilla ja kansallispuistoissa on kilomet-
 reittäin merkittyjä reittejä, joista voi valita omalle ja koiransa
 kunnolle sopivan reissun.

Jos koira on elänyt pääasiassa sohvaperunaelämää, ei sitä
 voi yhtäkkiä tempaista mukaan viikon Lapin vaellukselle. Tosin
 tällaisen koiran omistajallakin voi olla vaikeuksia selvittää reis-
 susta, ellei hän ole sitten kohottanut kuntoaan ilman koiraa.
 Jokainen tuntee itse oman koiransa parhaiten, mutta pääsään-
 töisesti pidemmälle reissulle ei lähdetä kovin nuoren tai van-
 han koiran kanssa, eikä rasituksessa ärtyvistä vammoista tai
 vaivoista (esim. sydän- tai lonkkavika, nivelrikko) kärsivän
 koiran kanssa. Tavallinen kotikoirakin on syytä laittaa ainakin
 kuukautta ennen reissua kuntokuurille, jos lenkit ovat jääneet
 muutamaa puolituntiseen päivässä.

Hyväkuntoisellekin koiralle pitkästä vaelluksesta voi muo-
 dostua varsinainen kuntotesti, jos säät eivät suosi, valmistautu-
 minen on ollut puutteellista ja varusteet huonoja. Kaiken kaik-
 kiaan koiran kanssa matkaan lähtevän tulee suunnitella vaellus
 koiran kannalta vähintäänkin yhtä hyvin kuin itsensä.

Energiaa ruuasta

Yleensä koira ei noin viikon vaellusta varten tarvitse
 ihmeemmin vahvennusta ruokavalioonsa, mutta annoskokoja

on syytä lisätä. Tavallisen kotikoiran liikun-
 tamäärä lisääntyy vaelluksella
 usein huomattavasti arkipäi-
 viin nähden, eikä ole muka-
 vaa pitää koiraa nälässä.

Jo muutamaa viikkoa
 ennen pidempää vaellusta
 on hyvä aloittaa koiran
 totuttaminen kuivattuihin
 ruokiin jos se muuten syö
 esim. kotiruokaa. Moni
 ronkelikin koira nap-
 sii kairassa kuivamuonaa

vaikka ei siihen kotona suostu koskemaankaan. Pelkkää nap-
 pularuokaa käyttämällä koiran viikon eväistä muodostuu kui-
 tenkin jo aikamoinen kantamus, joten kuivaliha on hyvä vaih-
 toehto tai lisuke.

BARF- eli raakaravinnolla ruokittavan koiran ei tarvitse
 vaellustakaan varten siirtyä takaisin nappularuokaan, eikä se
 edes välttämättä onnistukaan, sillä koiran maha ei ehkä kestä
 kuivamuonaa (ainakaan viljapitoista) enää lainkaan. Barffaril-
 lekin löytyy kuivalihan lisäksi paljon sopivia reissuevääitä lem-
 mikkikaupoista. Erittäin hyvää ja kevyttä vaellusmuonaa ovat
 kuivatut liha- ja sisäelinherkut, joita voi tehdä itsekin, jos vain
 kestää hajun. Lemmikkiliikkeissä on myytävänä ainakin kuivat-
 tua mahaa (saatavana on myös hajuttomampaa pakastekuivat-
 tua laatua), lihaa, possunkärsiä, kieltä, sydäntä, maksaa ja kuo-
 retta. Liha-aterioihin voi lisätä kananmunakuorijauhetta tasa-
 painottamaan kalsium-fosforisuhdetta.

Erittäin hyvää vaellusmuonaa koiralle on kuivakala. Viitse-
 liäs ihminen, jolla on tarkoitukseen sopivat välineet ja tilat, voi
 valmistaa evästä ihan alusta alkaen itse. Esim. verkoista usein
 löytyvä, roskakalana pidetty särki muuttuu kuivaamalla oival-
 liseksi koiranruuaksi. Jos ei ole mahdollisuutta pyytää ja/tai
 kuivattaa kalaa itse, voi turvautua lemmikkikauppojen tarjon-
 taan. Ainakin hyvinvarustelluista liikkeistä löytää usein kuivat-
 tua kuoretta, joka pienen kokonsa vuoksi on helppoa pakatta-
 vaa koiran sapuskapusseihin.

Vaikka BARF-koiran ruokavalio voi muuten ollakin ilman
 kasviksia viikon verran aika huoletta, voi ainakin Lapissa poro-
 alueilla retkeillessä löytyä niin paljon vanhoja luita rouskutetta-
 vaksi, että koira saa vatsansa kovalle. Niinpä mukaan kannat-
 taan ottaa ainakin muutama kasvissoseateria, tietysti kuivattuna.
 Soseen kuivatus onnistuu samoin kuin lihojenkin eli uunissa
 (kiertoilmauuni on paras) enintään 50 asteen lämpötilassa tuu-
 letuksesta huolehtien. Sose on kätevin levittää ohueksi ker-
 rokseksi ritilälle asetetun leivinpaperin päälle. Valmiin koppu-
 ran levyn voi surauttaa jauheeksi yleiskoneella. Toinen konsti
 on kuivattaa kasvikset hyötykasvikuiuurilla ja jauhtaa ne sitten
 puruksi.

Annoksiin kannattaa ainakin rankemmilla reissuilla lisätä
 myös rypsi- tai lohiöljyä.

Koira on hyvä ruokkia aamulla kevyesti ja illalla leirissä

tukevammin, niin se nukkuu rauhallisesti mahansa vieressä yön. Tauoilla voi koirallekin tarjota välipalaa, sillä yhtäkkinen tuntikausien liikunta on lähes jokaiselle koiralle niin suuri fyysinen muutos, että energiaa palaa.

Juominen on syömistäkin tärkeämpää, ainakin hellekeleillä. Jos maasto on kuivaa, muista ehdottomasti varata tarpeeksi juotavaa myös koirallesi. Puroja ja lampia vilisevässä ympäristössä koira saa tietenkin tankattua luonnosta, eikä sinun tarvitse kantaa ylimääräistä painolastia. Jos koira on niin väsynyt, ettei se suostu juomaan, sekoita juomaveteen esim. turvotetua kuivalihoa tai tonnikalan lientä. Etenkin hellekeleillä koira menee nopeasti huonoon kuntoon, jos se ei juo tarpeeksi ja rasitus on kovaa.

Käpälät syyniin

Koiralla ei ole hienoja Vibram-pohjaisia vaelluskenkiä*), vaan sen on tassuteltava koko matka paljain jaloin. Pidä siis huolta, että sen tassut ovat ennen vaellusta ja sen aikana hyvässä kunnossa. Ennaltaehkäisevänä hoitona kannattaa tassuja rasvata jo ennen reissua, mutta myös huolehtia siitä, että anturat ”karaistuvat” liikuttamalla koira monipuolisesti erilaisissa maastoissa. Sohvaperunakoiran tassut eivät välttämättä kestä ensimmäistäkään vaelluspäivää vaativassa maastossa, esim. Yliperän kivikoissa. Maastossa liikkumiseen totuttomman koiran käpälät saattavat nirhautua vereslihalle pelkämästä normaalista kulkemisesta, joten ”herkkähipiäinen” koira on parempi jättää kotiin kuin ottaa tunturiin nilkuttamaan.

Koiran kanssa vaeltajan rinkasta löytyy tietenkin omien ensiapuvälineiden lisäksi haavereiden varalta koiralle sopiva tassusuoja, tai mieluiten useampi, varsinkin jos liikutaan rakkaisessa tunturissa. Urheiluteipillä ja/tai itsekiinnittyvällä, joustavalla siteellä saa loukkaantuneen tassun paketoitua jotenkuten suojaan, mutta jos tarkoitus on pystyä vielä kävelettämään koira pidemmin, tulee siteen päälle kääriäistä joku vedenpitävä, kestävä suojuus.

Talvella koiran kannalta hankalin keli on herkästi murtuva, kova hanki, joka saattaa repiä esim. kannuskynsiä jopa irti. Tällaisia vaurioita varten tassusidetarpeet ovat välttämättömät. Pitkäkestoinen kulkeminen, etenkin jos koira samalla vetää ahkiota tai kantaa painavaa reppua, voi saada tassut vuotamaan verta muutenkin. Kannattaa siis totuttaa koira tossujen käyttöön jo ennen talvivaellukselle lähtöä.

*) Koirille valmistetaan toki myös vahvapohjaisia suojatassuja, jollaisten hankkiminen voi olla ihan hyvä idea ainakin jos koira on kovin herkkätassuinen ja/tai retki suuntautuu erittäin vaativaan, rakkaiseen maastoon. Ks. esim. Ruffwear.

Kantoreput

Rinkan ylipainon kanssa tuskailevan vaeltajan kannattaa ottaa huomioon, että koirankin voi laittaa kantamaan osan tavaroista, ainakin omat ruokansa. Lappalaiskoira kantaa vaihatta viikon vaellusmuonat, kunhan ne ovat kevyttä kuivaruokaa. Koirille on myytävänä monenlaisia kantolaitteita, joiden hintahaarukka liikkuu noin kolmenkymmenen ja kahdensadan euron tuntumassa. Halvimmasta päästä ovat ainakin saksalaisen nettikaupan Globetrotterin myymät Meru -merkkiset (ent. Four Seasons) reput, joita on saatavilla kolmea kokoa. Pienin eli S-koko sopii yleensä lappalaisille, joskin aivan pienim-

mille nartuille ne ovat sen verran isot, ettei niitä saa istumaan mukavasti kuorman kanssa. Vähän teknisempiä reppuja on tarjolla esim. Alaskanmalamuuttityhdistyksen nettikaupassa ja Barffi.netissä. Hyvinvarustetuista koiratarvikeliikkeestä erilaisia reppuja voi myös löytää.

Kotimaisia reppuja valmistaa kahdessa koossa tamperelainen Vihe Vael-

lus. Ompelutaitoinen tekaisee reput itse vaikkapa vanhoista talutusvaljaista ja enstex-kankaasta. Hyvässä kantolaitteessa on pehmustetut valjaat, joihin itse reput kiinnittyvät, talutuslenkki sekä sään päällä että reppujen takana.

Toinen kotimainen valmistaja on t:mi Nallenpolku, jolta voi tilata Jeri-koiranrinkkaa viidessä eri koossa. Nallenpolulta saa myös muita koiratarvikkeita.

Usein lemmikkitarvikeliikkeissä myytävät edulliset hevosen satulalaukun malliset reput eivät ole suositeltavia, sillä koira ei ole hevonen eikä sille saisi laittaa painoa selän päälle, vaan painopisteen tulisi asettua hartioille.

Koiran kantoreput kannattaa hankkia hyvissä ajoin ennen vaellusta, ja totuttaa koira niihin ensin kotona ja sitten lyhyillä kävelyillä. Aluksi koira voi aristella selkään asetettavaa hökötystä kovastikin, mutta varsinaisessa reissussa yleensä käy niin, että taakan kantamisesta tulee koiralle Tehtävä, jonka se suorittaa hyvin tärkeänä ja ylpeänä. Reppujen tasapainottamisesta on huolehdittava, ettei koira rasita lihaksiaan epätasaisesti, samoin on joka ilta tarkistettava iho mahdollisten vaurioiden varalta. Väärin säädetty tai pakatut reput voivat aiheuttaa pahojakin hiertymiä.

Kantoreppuihin kannattaa pakata joko vedenkestäviä tavaroita tai sitten kääriä sisältö tiiviisti muovipusseihin. Reput on vedenpitävyydestä huolimatta syytä riisua isompia vesistöjä ylitettäessä, etteivät ne häiritse koiran tasapainoilua liukkailla kivillä. Myös tauoilla reput luonnollisesti riisutaan samalla kun itsekin karistetaan rinka selästä.

Aikuinen, terve koira voi rodusta riippuen kantaa kolmanneksen tai jopa enemmänkin omasta painostaan, mutta nuorelle, kesken kehityksen olevalle koiralle on laitettava huomattavasti vähemmän taakkaa. Koirasta ja reppujen mallista riippuu millainen paino on vielä koiran mielestä mukava kannettava. Jos lastaat liikaa, on tuloksena ainakin kipeät lihakset, hiertymiä ja luultavasti erittäin haluttomasti reppuihin suhtautuva koira. Aloita siis kevyillä repuilla.

Vaellustalutin

Tavallinenkin talutin käy vaellusreissulle mainiosti, mutta ehdottomasti paras vaihtoehto on hankkia säädetty, joustava vaellustalutin, jonka saa kiinnitettyä omalle vyötärölleen. Näppärä valmistaa tämänkin kappineen itse, mutta erinomaista mallia on saatavilla myös Alaskanmalamuuttityhdistyksen kautta. Jousto-osa remmissä takaa sekä vaeltajalle että koiralle nykyksettömän, turvallisen menon ja säädettyvyys antaa peliva-

raa maaston ja vauhdin mukaan. Taval-
lisen flexin kanssa ei ainakaan metsä-
maastoon kannata lähteä, sillä ohut
naru kietoutuu ja takertuu todella hel-
posti puihin ja pensaisiin. Avotuntu-
rissa flexi voi olla oivallinen väline.
Taluttimeen kannattaa tehdä vaikka
vanhasta repun viilekkeestä irroitet-
tava, pehmustettu vyötärökappale,
jolloin remmiä ei tarvitse kiinnit-
tää rinkan lantiovyöhön, vaan koi-
ran pystyy irrottamaan itsestään
helposti yhdellä lukon painalluk-
sella. Ainakaan anatomic-rinkko-

jen muovisten solkien kestävyttäkään
ei kannata lähteä kairaamaan kiinnittämällä
voimakas, riuhtova koira suoraan lantiovyöhön.

Olipa talutin minkä mallinen tahansa, sitä pitää käyttää
oikein eli joko pitää koira siihen kytkettynä koko ajan tai vähin-
täänkin ottaa koira kiinni AINA kun muita vaeltajia on näkö-
piirissä, vaikka ei kansallispuistossa oltaisiakaan. Kansallis- ja
luonnonpuistojen (joissa suuri osa suosituimmista vaellus-
reiteistä kulkee) on koirien irti päästäminen kiellettyä. Luon-
nollisestikin koira, joka ei pysy irti ollessaan muutaman met-
rin päässä ihmisistä, on pidettävä aina kiinni, etenkin poron-
hoitoalueella, samoin muualla liikuttaessa kiinnipitoaikaan.
Myös leirissä koira on syytä pitää kytkettynä. Irti koira taas
tulee taluttimesta päästää vesistöjen ylityksissä sekä muuten
vaarallisissa maastoissa, jolloin kompuroiva koira voi aiheut-
taa ihmiselle vaaratilanteen tai päinvastoin.

Muut varusteet

Muiden varusteiden tarpeellisuuteen vaikuttaa lähinnä
säätily ja koiran rotu. Räkkäaikaan liikuttaessa täytyy koi-
ralla lähes poikkeuksetta olla mukana jotain hyönteiskarko-
tetta, vain aivan paksuturkkisimmat, lähinnä arktiset rodut,
joilla on tarpeeksi karvaa myös mahanaludessa, naamassa ja
korvien sisäpuolelle, voivat pärjätä ilman. Tauoilla ja leirissä
koira kannattaa laittaa rankiseen tai telttaan, jos ötököitä on
kiusaksi asti.

Karkotteen sopivuutta omalle koiralle pitää testata ennen
reissuun lähtöä, ettei mahdollinen allergia- tai muu yliherk-
kyysreaktio aiheuta ikäviä yllätyksiä. Usein käytettyjä karkot-
teita ovat tehokkaat, kotieläimille tarkoitetut aineet kuten esim.
Tallipoika ja Sekter, joista ainakin viime mainittu pitää mäkärät
hyvin loitolla, tosin vaikutusaika on melko lyhyt, joten sitä pitää
lisätä usein. Pään alueelle voimakkaita myrkkyyä ei tule käyt-
tää, eikä koira saisi päästä nuolemaan itseään. Tehottomampia,
mutta turvallisempia karkotteita ovat erilaiset eteerisiin öljy-
ihin perustuvat aineet, tervavoiteet ja pikiöljyt sekä muut luon-
taistuotteet. Jos koira nukkuu samassa teltassa ihmisten kanssa
ei kovin sotkevaa ja voimakkaantuoksuista karkotetta kannata
käyttää, tai ainakin tulee pestä se pois ennen telttaan menoa.

Koiralla kuin koiralla on hyvä olla oma pieni makuualusta.
Pätkä solumuovia on hyvä ja kevyt vaihtoehto. Herkästi pale-
leva koira saattaa tarvita myös takin tai peitteen, jopa satei-
sella ja viileällä kesäreissulla, saati sitten Lapin syyspakkasissa.
Oma taukotakki tai vastaava käy koiralle hyvin alustaksi. Koira
voi myös nukkua makuupussin jalkopäässä, jos siellä on tilaa
ja pussissa on kaksisuuntainen vetoketju, jonka saa auki myös
alhaalta. Sanomattakin on selvää, että talviretkelle kannattaa
lähteä vain sellaisen koiran kanssa, jonka säänkestävyys sen
sallii.

Isoa ja painavaa ruoka- ja vesikuppia ei koiralle kannata
mukaan raahata. Nappularuoka on helppo tarjoilla vaikka suo-
raan pakkauspussukasta. Liotusta vaativille eväille voi ottaa
syvän kertakäyttölautasen, tai jos arvostaa kestokulutusta, vaik-
kapa kokoontaittuvan Orikaso-kulhon, joka on helppo pitää
puhtaana ja kuljettaa rinkassa.

Majoittuminen

Metsähallituksen kanta koirien sallimisesta autiotuvis-
saan on vaihdellut melkoisesti vuosien varrella. Tällä hetkellä (syksy
2009) on tilanne se, että erityisesti idän ja pohjoisen autiotu-
piin koiria saa viedä, tosin moniin vain muiden käyttäjien suos-
tumuksella. Varaustupiin koiria (tai muitakaan lemmikkieläi-
miä) ei sen sijaan yleensä saa viedä ollenkaan. Asianlaita kan-
nattaa tarkistaa ennen reissua tupakohtaisesti Metsähallituk-
sen www.luontoon.fi -sivuilta.

Koiraihminen tulee ymmärtää, että muut vaeltajat eivät vält-

tämättä sinänsä ole koiria vastaan, mutta koirista pitävääkin ihmistä voi ärsyttää koira, jonka annetaan vapaasti touhuta tuvassa tavaroita tonkien ja pöydän ääressä ruokaa karkkyen. Jos siis välttämättä haluat yöpyä koiran kanssa tuvassa, jossa on muitakin kulkijoita, pidä koira kiinni, myös yöllä, ellei se ole ehdottoman hyväkäyttöksinen. Myöskään lavereille koiraa ei tietenkään saa päästää, varsinkaan jos niillä on patjat, mutta ei muutenkaan jos tuvassa on muitakin nukkujia.

Jos koirasi ei tule toisten koirien kanssa toimeen, älä majoitu sen kanssa tupaan, jossa on tai jonne tulee muita koiria. On kohtuutonta olettaa, että rähisevän koiran kanssa voisi valloittaa petipaikan tuvasta. Tämä sisältyy toki jo autiotuvan yleisiin käyttösääntöihinkin, joissa sanotaan: "Älä häiritse muita tuvan käyttäjiä". Aivan varmasti muita käyttäjiä häiritsee, jos kaksi koiraa jatkuvasti murisee ja rähähtelee toisilleen, eikä se ole mukavaa koirille itselleenkaan.

Ota myös huomioon allergiset ja koirapelkoiset. Kuuluu hyviin tapoihin itse kysyä, onko kenelläkään mitään sitä vastaan, että koira yöpyy tuvassa, ja jos vähänkään tuntuu siltä, että jollakulla on, vaikkakaan hän ei välttämättä rohkene sitä sanoa, siirtyä ulos omaan majoitteeseen, ellei esim. ulkona rai-voava myrskysää sitä estä.

Muita ajatteleva koiraihminen kantaa siis mukanaan oman majoitteensa, ja luonnollisestikin ainakin suosituimmilla reiteillä majoite tulisi olla mukana vaikka koiraa ei olisikaan. Vaellusalueen valinnallakin on merkitystä; on hyvin ajattele-matonta lähteä keväthankien aikaan koiran kanssa Haltin rei-tille ilman omaa majoitetta ja ilman muuta olettaa saavansa koiransa kanssa petipaikan jo muutenkin väkeä pullistelevista tuvista. Järjen käyttö ja varautuminen on reissuun lähdeittäessä suositeltavaa, koiran kanssa kahta enemmän.

Koira on hyvä opettaa nukkumaan teltassa, jos se ei sitä ole ennen kokeillut. Selkää vasten painautuva lämmin koira on mukava kuumavesipullo kylminä syysöinä, joskin mitalin toisena puolena on litimärän koiran sietäminen kaatosateessa patikoinnin jälkeen. Koirallekin on syytä olla matkassa oma pieni pyyhe, esim. Wettex-liina tai vastaava, jolla saa edes osan kosteudesta turkista pois ennen majoittumista. Koira voi toki nukkua myös tunneliteltan apsidissa, jos se on siihen totutettu, eikä sillä ole tapana karata liepeen alta omille retkilleen.

Laavussa, louteessa tai taivasalla nukuttaessa koira on parasta kytkeä kiinni. Yöllisen erämaan houkuttelevat liika-hdukset ja äänet voivat houkuttaa sitä kilttiäkin koiraa liikaa.

Koira voi nukkua myös taivasalla, mikäli se on tarpeeksi säänkestävä, pysyy varmasti lieassaan eikä karkaa yöllä esim. porojen perään, eikä tupien pihapiirissä tai muuten yleisillä paikoilla leiriydyttäessä häiritse muita vaelta-jiä ääntelyllään. Rakkäaikaan ei paksuturkkinenkaan, mäkäräisiin ja polttiaisiin tottumaton koira pärjää ulkona. Koiran kanssa ei pahimpaan rakkäaikaan muutenkaan ole kovin järkevää pohjoiseen lähteä.

Talviretkeily

Koiran kanssa retkeily talvella vaatii vielä vähän enemmän paneutumista kuin sulan maan aikaan, jos reissut ovat kes-toltaan päiväretkeä pidempiä. Lyhytturkkisten, pohjavillatto-mien koirien kanssa ei kannata edes haaveilla hiihtovaelluk-sesta Lapissa, sillä niiden kylmänkestävyys ei yksinkertaisesti riitä. Koiralla on oltava lämmittävää pohjavillaa ja tassukar-voja jos aiotaan kulkea talvisessa tunturissa ja yöpyä avomajoit-teessa tai teltassa. Ohutturkkisten koirien kanssa voi talvellakin toki tehdä lyhyempiä retkiä maastoon. Aivan kylmänherkim-piä rotuja lukuunottamatta lähes kaikki koirat pärjäävät koh-tuullisessa pakkasessa ja umpihangessakin, kunhan pysytään liikkeessä ja tauoilla huolehditaan koiran lämpimänä pysymi-sestä alustoin ja takein.

Turkikkaampienkin koirien kanssa on otettava huomioon monia asioita ennen kuin pakataan rinkat tai ahkiot ja suun-nataan talviseen luontoon.

Reissun pituudesta riippuen ajankohdan ja kohteen valitse-minen on olennaista. Lyhyempi retki onnistuu kaamosaikaan-kin, mutta kovassa pakkasessa ja umpihangessa pitkä vaellus on mahdollista lähinnä vain arktisten rekikoirien kanssa ja voi olla niillekin hyvin raskasta, jos lunta on paljon ja se on upotta-vaa. Keväthangilla taas on tuvilla tungosta, joten koiran kanssa

kulkeva joutuu yleensä turvautumaan omaan majoitteeseen. Valitsemalla vähemmän suosituksen voi maaliskuussa kuitenkin päästä parhaiten nauttimaan hyvästä hiihtokelistä ja rauhallisesta tunnelmasta ja mahdollisesti myös tupien lämmöstä.

Toukokuu on porojen vasomisaikaa, joten loppukeväällä poronhoitoalueella koiran kanssa liikkuvalla edellytetään ehdotonta varovaisuutta, ettei koira pääse ajamaan kantavia vaatimia ja aiheuttamaan keskenmenoja. Viisainta on pitää koira koko ajan kytkettynä, jos on vähänkään pelkoa siitä, että se saattaa innostua poroista. Poronhoitoalueen ulkopuolellakin on kiinnipito suositeltavaa, etenkin liikuttaessa alueilla, joilla voi olla heikkoja jäitä tai sulana virtaavia jokia. Pahimmassa tapauksessa koiran pulahtaminen kylmään veteen koituu kuolemaksi, vähäisempi takaisku on reissun keskeytyminen paleltumavaaran vuoksi.

Vaelluskoiran talvivarusteisiin kuuluu hyvä tassurasva, joka paitsi hoitaa kovalla hangella rasittuneita anturoita, myös estää lumen tarttumisen varpaiden väliin pehmeäkarvaisilla koirilla. Tassukarvoihin kertyvät jääkokkareet voivat aiheuttaa pahojakin kipuja, joten ne kannattaa poistaa, mutta parempi on ehkäistä niiden syntymistä tassukarvoja rasvaamalla. Lämmin loimi ei ole liioittelua paksukarvaisellakaan koiralla, jos se elää kotona sisäkoirana, sillä esim. maaliskuussa pakkasen voi paukkua yöllä vielä -30 asteen alapuolella. Oma makuualusta on myös tärkeä niin majoitteessa kuin tauoillakin, jos pakkasta on paljon.

Jo keskikokoisesta koirasta on apua ahkionvedossa. Kannattaa siis ajoissa hankkia koiralle hyvät, sopivankokoiset vetovaljaat ja harjoitella hiihtämistä ja vetämistä. Olisi tärkeää, että koira vetää tasaisesti eikä väsyä itseään rimpuilemalla, mutta

ei myöskään tee yllättäviä pysähdyksiä hiihtäjän edessä, jolloin kovassa vauhdissa voi sattua pahojakin törmäyksiä. Joustava vetoliina on ehdoton varuste. Rauhallisemmalla koiralla, joka ei innostu vetämisestä, toimii parhaiten fleksi, mutta silloin kannattaa varata mukaan tavallinen hihna leirikäyttöön.

Talvisäässä retkeillä koiran syöttäminen ja juottaminen on erityisen tärkeää, koska sisäkoira kuluttaa paljon energiaa joutuessaan poikkeuksellisesti oleskelemaan pitkiä aikoja kylmässä. Koiran ei ole hyvä antaa syödä janoonsa ylettömästi lunta, sillä se saattaa aiheuttaa nielutulehduksen. Parempi on huolehtia nestetasapainosta juottamalla koira muutamaan otteeseen päivän aikana lämpimällä vedellä. Jos neste ei ota maistua sellaisenaan, kannattaa kokeilla laittaa joukkoon vähän kuivalihaa. Tavallisella, noin viikon mittaisella vaelluksella ei ruokavaliassa tarvita ihmeempiä lisäyksiä, mutta ruokaa kannattaa varata normaaleja kotiannoksia enemmän.

Säännöt ja vastuu

Kaikkein tärkeintä valmistautumista koiran kanssa vaellusta suunniteltaessa on vaelluskohteen valinta ja sen ominaispiirteisiin tutustuminen hyvissä ajoin etukäteen. Koiran kanssa ei kannata lähteä Etelä-Suomen metsäpoluille lintujen pesimäaikaan eikä Lappiin porojen vasomisaikaa edeltävinä viikkoina. Ota aina etukäteen selville suunnittelemasi kohteen tilanne luonnon hyvinvointi päällimmäisenä mielessä pitäen. Luonnonsuojelualueilla ja kansallispuistoissa on omat sääntönsä, jota jokaisen koiran kanssa retkeilevän tulee ehdottomasti noudattaa.

Koiranomistajan on tunnettava vastuunsa myös retkeilyssä "rajoituksettomilla" mailla "rajoituksettomaan" aikaan. Kaikkein huomaavaisinta luontoa ja muita kulkijoita kohtaan on pitää kilttikin koira kiinni. Kun koira kulkee vaeltajan edessä taluttimessa, on molemmilla lisäksi rauhallinen mieli; olette toisiinne kytketyt ja vaellate yhdessä. Koiraa ei tarvitse jatkuvasti pitää silmällä ja huhuilla, eikä koiran puolestaan tarvitse paimentaa vaellusseuruetta, vaikka toisaalta paimenkoira saat- taan siitä nauttiakin.

Koirien irtipito erämaissa ja vaellusreiteillä on ehkä suurin riitely aiheuttava yksittäinen keskustelunaihe vaellusfoorumeilla. Koirakeskustelupalstoilla taas suurin osa ihmistä tuntuu kehuvaan, miten koirat ovat "maastossa ainakin enimmäkseen irti" eivätkä "mene kauas" tai "ole pitkään poissa". Jokaisen koiransa vaellusmaastoissa irtipitävän tulisi kuitenkin ennen omaa ja oman koiransa mukavuutta ajatella aina ympäröivää luontoa, eläimiä ja muita vaeltajia. Irrallaan oleva

Ensimmäiset koirakelkkailun viralliset mestaruudet

Jasu Meri (miesten sarjan doberman-mestari) ja Mila lähdössä

Hanna Helynen ja Reija matkalla

Pirjo Salo ja Urho tulossa maaliin

Lähtötöhinää

SDY Kymenlaakson alaosasto järjesti kilpailut jo kolmatta kertaa, mutta nyt ensimmäistä kertaa viralliset kelkkamestaruuskisat Mielakan hiihtokeskuksessa, Kouvolassa 25.2.2012. Kuin tilauksesta sää suosi niin kisaajia kuin talkoolaisia selkeällä taivaalla ja muutaman asteen pakkasella. Yhteistyö Mielakan hiihtokeskuksen kanssa sujui tänäkin vuonna ongelmitta, kisalatu oli loistavassa kunnossa. Vuosi vuodelta ilmoittautuneiden määrä on ollut kasvussa, mutta valitettavasti tänä vuonna flunssa jätti muutaman koirakon pois kisasta. Kisaan ilmoittautuneita oli reilu 30, joista starttaamaan asti pääsi 26 koirakkoa.

Dobermannien rotumestaruudet ratkottiin edellisvuosista poiketen vain naisten ja miesten sarjoissa, lisäksi kisa oli myös kaikille roduille avoin Kelkkailumestaruus ja Cani'n Cupin finaali. Myös talkooväki sai osansa ikävästä flunssasta, mutta varamiehiä löytyi onneksi lyhyelläkin varoitusajalla. Suuri kiitos kisan onnistumisesta kuuluukin tälle jo kukonlaulun aikaan kisapaikalle saapuneelle talkooväelle. Poikkeuksena aikaisempiin vuosiin, järjestelyissä täytyi ottaa huomioon viralli-

nen osuus. Monia asioita oli huolehdittava valmiiksi jo paljon ennen kisa; kisalle täytyi anoa luvat jo puoli vuotta aikaisemmin VUL:ta, lisenssit ja paljon muita taustoissa tapahtuvia järjestelyjä. Cani'n Care oli tänäkin vuonna mukana menossa; Kouvolassa käyty kisa oli heille Cupin viimeinen osakilpailu ja sitä myötä finaali.

Kisaajilta jälkeenpäin saatu palaute oli pitkälti positiivista. Moni kehui rataa hyväksi, mutta rankaksi. Kisasuoritus ei siis ollut läpihuutojuttu. Reaaliaikainen tuloksien kuulutus antoi lähteville kisaajille yrittämisen intoa sekä kisaamisen ja voittamisen halua. Myös lopullisten tuloksien nopea julkistaminen oli monen väsyneen kisaajan mielestä mahtava lopetus päivälle. Katsojia saapui paikalle mukavasti, mikä teki kisapäivästä vielä mahtavamman.

Parivuotinen perinne on vihdoin ja viimein saanut virallisen leiman. Tästä perinteestä ei siis hevilla luovuta. Jos sukset ei luista koiran perässä, tätä lajia suosittelomme lämpimästi kaikille talvi- ja valjakkourheilusta kiinnostuneille. Nähdään siis ensi talvena kelkkailun merkeissä!

➔ koiraa voi aiheuttaa vaaratilanteita, vaikka se ei jahtaisi poroja tai lintuja tai olisi ihmisille vihainen, missä kaikissa tapauksissa kiinnipitäminen tulisi olla itsestään selvää. Jo pelkästään irti olevan vieraan koiran ilmestyminen näköpiiriin voi aiheuttaa oman koiransa kanssa liikkuvalla vaeltajalle harmia - kaikki koirat eivät ilahdu toisten koirien tapaamisesta. Koirapelkoiselle ihmiselle jostain tunturinkuudesta yllättäen eteen ryntäävä eläin voi olla todellinen kauhun paikka, eikä luonnon rauhan rikkominen jatkuvalla koiran nimeltä huutelullakaan ole erämaahan sopivaa käytöstä.

Toisin kuin monet mielellään väittävät, koiraa ei yleensä kärsi kiinnipitämisestä, kun se on opetettu kävelemään kytkettynä. Tietenkin monesta koiranomistajasta olisi mukavaa katsella miten koiraa onnellisena kirmaa tunturissa, mutta erämaita ja muita vaellusmaastoja ei tulisi pitää koirien elämyspuistoina. Erämaissa, kuten kaupungeissakin, on omat lakinsa ja sääntönsä, eikä koiranomistajien kannattaisi hankkia kaikille koirien kanssa vaeltaville huonoa mainetta. Silloin, kun koiraa on hyvätapainen, on sen kanssa liikkuminen ilo koiranomistajalle, eikä siitä ole häiriötä muille.

Kun reissuun on valmistauduttu hyvin ja varusteet ovat asianmukaiset, koiraa osaa kulkea rauhallisesti kytkettynä ja päivävahti ja -matkat pidetään sopivina, on vaeltaminen koiran kanssa nautinnollista puuhaa. Yksinkulkijakaan ei ole yksin, kun hänellä on koiraa seuranaan. Kaupungissa elävälle koiralle pelkkä monen päivän kulkeminen luonnossa yhdessä laumanjohtajan kanssa on iso elämys, josta nauttii koiran lisäksi omistajakin.

Tauolla istahdetaan mättäälle ja nojataan keloapuuta vasten koiran kiertyessä kerälle jalkoihin. Horisontissa siintävät sinetit, kuukkieli nalkuttaa lähipuussa ja mieli harhailee nuotiosavun kiehkuran mukana yläilmoihin. Koiraa ja vaeltaja lepäävät. Ensi vuonna tullaan uudestaan.

Lisää lukemista:

Koiran kanssa retkelle (luontoon.fi)

Minna Toivola: **Retkeily koiran kanssa** - ensimmäinen aiheesta kirjoitettu kirja

Chihuahuan kanssa vaeltamaan - kyllä ne pienetkin pystyvät!

Valjakkohiihtoleiri Rokualla

Tänä talvena meidän lappilaisten silmille on todellakin vihmonut ja tuiskunnut, lunta on satanut tuvan ja katu-
jen täytteeksi asti. Vielä nytkin maaliskuun loppupuolella tätä kirjoittaessani hanget ovat liki metrin paksuiset ja ulkona pyryttää tuutin täydeltä. Lunta tuprusi myös Rokuan leirin aattona. Ajokeli ja näkyvyys olivat äärimmäisen huonot sankan lumipyryn vuoksi ja Rokuan kankaille saavuttaessa alueen pikkuteistä ei näkynyt juuri jälkeäkään - neliveto-maasturi oli oiva menopeli. Oli meiltä Aten, Peton ja Pojun kanssa oikein järkevä päätös lähteä ajamaan Rokualla jo torstai-iltana. Etelä-Suomen vesisateista ja rapaisen maan keleistä saapu-neille lumen määrä Rokualla oli varmasti positiivinen järkytys. Lumesta ei siis ollut pulaa.

Pulaa ei ollut myöskään osanottajista. Alun perin rajoi-timme leirin 30 osanottajalle, jotka otettiin mukaan ilmoittau-tusjärjestyksessä. Muutamien peruuntumisten myötä vara-sijalaisetkin pääsivät lopulta mukaan. Viimeisimmät halukkaat yrittivät ilmoittautua mukaan vain paria päivää ennen leiriä. Lopulta leiriläisten kokonaismäärä kipusi 43 koiraan ja 46 hen-keen perheenjäsenet ja huoltajat mukaan lukien. Junioreitakin saapui paikalle kahdeksan. Koirista valtaosa oli palveluskoiria ja yksittäisenä rotuna näyttävimmän oli esillä suursnautseri 19 osanottajallaan! Oliko leiriläisiä liikaa? Vaikea sanoa. Toisaalta isolla porukalla saimme aikaiseksi mahtavia yhteisharjoituksia,

mutta toisaalta taas osa treeneistä olisi sujunut tehokkaammin vähemmällä väellä.

Leirin ohjaajina toimivat Minna Viide, allekirjoittanut ja loppumetreillä apuun hätistelty Harri Hatunen avovaimonsa Päivi Rytivaaran kanssa. Leiriohjelman mukaisesti jokai-nen päivä aloitettiin koirahiihtoharjoituksella, josta jatkettiin lyhyen tauon jälkeen allekirjoittaneen ohjaamiin vapaan hiih-totekniikan harjoituksiin. Lisäksi perjantai-iltana voimailltiin Rokuan Kuntokeskuksen liikuntasalissa ja lauantai-iltana oli vuorossa luento Rokuanhovilla, joka toimi leirin pääkohteena sekä majoitus- ja ruokailupaikkana.

Hiihtoharjoituksissa ei keskitytty niinkään henkilökoh-taisen hiihtotekniikan opastamiseen vaan hiihdon opettami-seen/oppimiseen pala palalta. Henkilökohtaisen hiihtotekniikan analysointi/videointi on hieman turhaa ellei ensin tiedä perusasioita, jotka tulisi hallita.

Perjantai 13.1. - koirahiihtoa, hiihtoperusteita sekä saliharjoitus

Leiri starttasi käyntiin keskispäivän koirahiihtoharjoituk-silla - kunhan ensin saimme ladut. Torstain sankka pyry oli peittänyt alleen kaiken latupohjia myöten. Tamppari ehti pol-kea radan juuri ennen treenien alkua. Päivän treenit vetais-tiin siis pehmeillä baanoilla, mutta sehän ei menoa haitannut. Porukkaa lipui Rokuan hiihtostadionille omaan tahtiinsa ja kukin trenasi sen minkä kerkesi ennen seuraavaa ohjelma-numeroa. Alun perin ajatuksenamme oli jakaa leirin osanot-tajat kolmeen eri tasoryhmään, mutta käytännössä paikan-päällä homma muodostui täysin uusiksi ja alkoi rullata itses-tään. Ohjaajat trenasivat aluksi edistyneempien mukana omat koiransa ja itse asiassa valtaosa leiriläisistä trenasi tässä ryh-mässä. Kahden kilometrin latukierroksella kävi kova suhina, kun parikymmentä koirakkoa säntäsi baanalle, ja kaikki saivat taatusti haluamaansa yhteistreeniä ohituksineen ja kimppa-juoksutuksineen. Aloittelevimpien käydessä toimeen alkoi puo-lestaan suhina ja iloinen haukku stadionin kierroksella, jossa koulutettiin ohjaajien henkilökohtaisella opastuksella vetokoi-ranalkuja - ja erityisesti koiranohjaajia. Näissä treeneissä kiin-nitettiin erityishuomiota koirien palkkapäämäärän asettami-

seen, motivoimiseen ja oikeaoppiseen palkkaamiseen. Lisäksi ratkottiin itse kullekin koiralle matkan varrella siunaantuneita ongelmia; suksenpuremista, motivoitumisongelmia, keskittymiskyvttömyyttä, ohitusongelmia jne. Edistyminen ei toki tapahdu yhdessä yössä taikka leirissäkään, mutta apua löytyi joka ongelmaan ja samalla läksyjä kotiin viemiseksi asti. Osalle annoin jo ennakoon ohjeita sähköpostitse ennen leirille tuloa. Oppeja oli sitten hyvä jatkaa leirillä valvovien silmien alla.

Koirahiihtotreenien jälkeen vaihdettiin kuivaa ylle, huollettiin koirat lepoasentoon ja jatkettiin hiihtotekniikkaharjoituksilla. Teemana oli hiihdon (vapaa/pertsaa) ”the ultimate” perusasiat kuten ”jalkatyöt” eli suksenhallinta ja oikeaoppinen suksen liu’ utusasento sekä ”käsityöt” eli ylävartalon, käsien ja sauvojen käyttö. Täytyyhän se joku selitys olla sillekin, miksi hiihdossa roijataan mukana suksia ja sauvoja? Suksenliu’ utusta harjoittelimme erilaisilla hauskoilla yhden ja kahden jalan laskutekniikkaharjoituksilla, takaperin laskien, pujotellen ja kaikkea siltä väliltä. ”Käsitöitä” puurtaessamme teimme samalla huomaamattamme lajinomaisen voimaharjoituksen koko yläropalle. Treenasimme mm. tasatyönnön eri vaiheiden ajoitusta omina osa-alueinaan ja kunkin osa-alueen vaikutusta suoritukseen. Työnteimme yhdellä ja kahdella kädellä, treenasimme ”vartalopumppua”, ”sauvan sivallusta”, ”sprintti-tasatyöntöä”, tasajalka-tasatyöntöä jne.

Pienen tauon jälkeen paikat olikin jo hyvin verrytelty useamman tunnin suksisessioilla seuraavaa ohjelmanumeroa varten, joka tapahtui Rokuan Kuntokeskuksen liikuntasalissa. Alkuverryttelyksi Samuli Nissinen opasti meille aktiivista venyttelyä. Kiitos Samulille havainnollisesta esityksestä - oppeja on tullut hyödynnettyä jo talven kisoissa! Tästä jatkoimme Minna Viiden ja Saara Loukkolan vetämään koirahiihtäjän kuntopiiriin, jossa tehtiin paljon laaja-alaisia koko kehoa monipuolisesti joka suuntaan kuormittavia liikkeitä lyhyinä liikesarjoina. Normaalisti kuntopiiri toistetaan 2-3 kierroksena, mutta liikesarjat suoritettiin tällä kertaa kertaalleen, sillä heti Minnan ja Saaran session perään oli minun vuoroni esitellä oma kuntopiirini, joka lajinomaisen rytmin, toistomäärien ja kierrosmäärien osalta noudattelee hyvin pitkälle Minnan ja Saaran kuntopiiriä. Suurin ero on, että apuvälineinä käytetään gymstickiä, tasapainolautaa ja kahvakuulaa. Itsekukin pääsi käytännössä testaamaan välineitä, kiitos rovaniemeläisen Hurmagroupin Katri Mattilan, joka ystävällisesti antoi meille yrityksensä välineitä lainaan. Kuntopiirien jälkeen siirryttiin illan kenties vauhdikkaimpaan osuuteen, nopeus-, reaktio- ja koordinaatioharjoituksiin. Juoksimme sukkulaviestiä eri lähtöasennolla, pompimme, hypimme, loikimme, leikimme sammakkoa ja viritteimme itseämme mitä eriskummallisimpiin liikkumisasetointiin. Meno ja meininki oli kuin lasten urheilukoulussa ikään - ja hauskaa piisasi lapsista veteraaneihin!

Peti veti puoleensa kuin magneetti, mutta koirat ja itsensä oli vielä pakko jaksaa huoltaa...

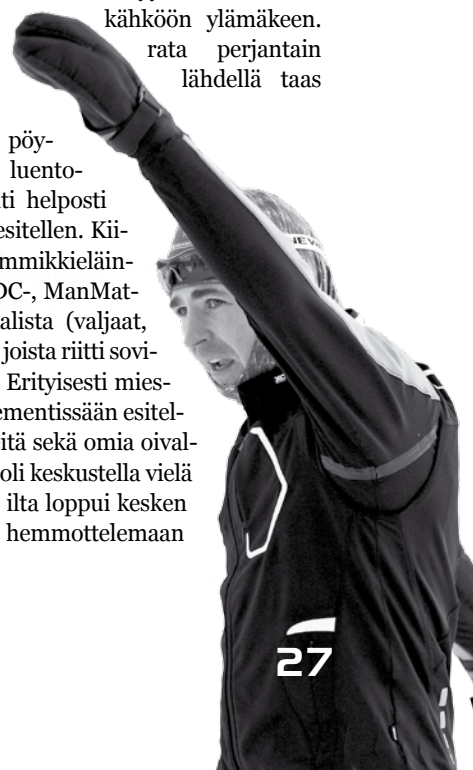
Lauantai 14.1. - koirahiihtoa, kuokkaa ja välineluento

Päivän koirahiihtotreenit vetaistiin eilisen teemoja toistaen. Nyt saimme sivakoida upeissa olosuhteissa loistobaa-noilla. Myös 3 km:n kierros oli kunnostettu käyttööme ja se toi mukavaa vaihtelua treeneihin, kun koirakot jakaantuivat yhteisstarttien ja lyhyiden väliaikalähtöjen jälkeen eri reiteille

- ohittajia ja ohitettavia oli joka puolella, mikä motivoi koiria ennestäänkin. Myös aloittelevammat koirakot alkoivat päästä jyvälle motivoimisen ja palkkaamisen jalosta taidosta ja osa treenasikin jo täyttä tohinaa itsekseen. Apujoukot olivat kuitenkin koko ajan valmiina ryntäämään radalle aina kun apua tarvittiin. Suuret kiitokset saa osoittaa varsinkin Harrille ja Päiville hienosta puurtamisesta vasta-alkajien parissa! Hiihtokoulusession aluksi ”avasimme optimaalisen V-asennon” Samulin vetämällä aktiivivenyttelyllä. Hiihtotekniikan teemana oli näet sauvoita luistelu ja peruluistelu eli kuokka. Opettelimme erilaisin sauvoittahiihtoharjoittein tukijalan asettamista oikeaan pisteeseen tasapainon ja oikean liukuasennon saavuttamiseksi. Se, joka ei lisäksi nostanut lantiota eteen/ylös sukselle, sai sauvanpiikistä takalistoon - ainakin mielikuvissa. Tärkeää oli pitää myös nilkka-polvi-lantio-rintakehä-suuntima oikeassa kurssissa ja katse horisontissa. Kun tämä sujui, otettiin sauvat työvälineiksi ja alettiin kuokkimaan. Tärkeintä oli oppia ja oivaltaa ”kuokan” perusrytmi ja käyttötarkoitus sekä treenata kuokkimista molemmille puolille. Kun kuokka alkoi sujua tasamaalla, siirryimme harjoittelemaan hiihtotyylin varsinaiseen käyttökohteeseen, pitkään jyrkähköön ylämäkeen. Alasmennessä saimme kerrata perjantain laskutekniikkatreenejä ja pyl-loisesta.

Rokuanhovin seisovasta pöydästä suuntasimme hotellin luentotiloihin ja pari tuntia vierähti helposti valjakkourheilun välineistöä esitellen. Kiitokset Cani’n Carelle ja Lemmikkieläinliike Jäljelle kattavasta Zero DC-, ManMat- ja Non-Stop -esittelymateriaalista (valjaat, vetonarut, -vyöt ja -adapterit), joista riitti sovitettavaksi ja ostettavaksi asti. Erityisesti miesväki, Harri ja Samuli olivat elementissään esitellessään entisiä ja uusia välineitä sekä omia oivaluksiaan leiriväelle. Tarkoitus oli keskustella vielä koiran treenaamisesta, mutta ilta loppui kesken ja sauna houkutteli leiriläisiä hemmottelemaan itseään lämpöisiin höyryihin.

Sunnuntai 15.1. - koirahiihtoa, wassua ja mogrenia

Tarkoituksena oli alun perin pitää leirikisat, mutta ne muutuvatkun vapaiksi koirahiihdon harjoituksiksi edellisten päivien tapaan. Kukin lähti radalle, kun se sattui sopimaan, eikä kenenkään tarvinnut treenata yksin. Aloittelevan väen kanssa aloitimme treenit yhteisverryttelyllä koiria porukassa kävelytäten. Vierustoveria vaihdettiin vähän väliä ja koirat eivät saaneet olla kontaktissa keskenään. Tästä jatkettiin edellispäivien teemojen kertaukseen stadionin kierrokselle.

Hiihtokoulussa tapailtiin wassun ja mogrenin rytmejä ja rytmieroja. Wassussa huhkittiin kaksivaiheisesti molemmiin puolisesti äkäisellä tempolla ja mogrenissa valssattiin toispuoleisesti piiitkäästä suksenliusta nautiskellen, unohtamatta huonompaa puoliskoa. Erilaisten kehitysvaiheiden ja harjoitteiden jälkeen saimme kursittua kokoon molemmat tekniikat. Lopuksi läksimme "parkouraamaan" stadioninkierrokselle. Tavoitteena oli hiihtää stadioninkierros ympäri mahdollisimman taloudellisesti ja sujuvin tekniikanvaihdoksin. Aluksi analysoimme radan ja kussakin "maastonkohdassa" käytettävän hiihtotekniikan (sauvoitta luistelu, kuokka, wassu, mogren). Rataa kierrettiin kunnes pää meni pötkyrälle.

Wille Mustonen ja airedalenterrierit Nepu ja Eetu, Kuopio

Vetovoimaiset airikset Rokuan leirillä

Olen kuopiolainen Wille Mustonen 32 v. Olen aina harrastanut monipuolisesti urheilua ja liikkuminen on aikalailla verissä. Koiraharrastus on tullut mukaan vaimoni kautta. Nyt koiraharrastukseni on noussut huippuunsa, kun kotiimme on ilmestynyt viimevuosina kaksi airedalenterrieriä, Zirkon "Nepu" 2 v. ja isänsä Eiku vom Treffenwald "Eetu" 6 v. ja jo aiemmin tullut vehnäterrieri Röhvelin Electric Rabbit "Ransu" 8 v.

Olen harrastanut valjakkourheilua nyt 2 vuotta. Suurena apuna harrastuksessa on ollut kokenut kisakonkari Samuli Nissinen, jonka kanssa olenkin suorittanut lähes kaikki treenini.

Varsinainen leiriohjelma loppui tähän. Osa ehti ja jaksoi käydä vielä omilla lenkeillään kuten aiempinakin päivinä. Leiri päättyi virallisesti päivällispöytään ja porukka hajaantui koteihinsa ympäri Suomea, Savoon, Kainuuseen, Ouluun, Lappiin, kauimmaisat aina Kaarina, Lahteen, Tuusulaan ja Hämeenlinnan seudulle asti. Kyllä tällaiset leirit ovat paikallaan jo siksikin, että harrastajat eri puolilta suurta Suomenmaata pääsevät näkemään ja tapaamaan toisiaan sekä luomaan kontakteja!

Loistavasti onnistuneesta leiristä huolimatta Itseäni jäi hie-man harmittamaan yksi seikka, ajan rajallisuus: kaikkea suunniteltua ei yksinkertaisesti ehditty toteuttamaan. Täydellisyysden tavoittelua voi jatkaa ja pään sisään patoutuneita ideoita ja asioita jakaa sitten taas tulevilla leireillä. Ainakin idea syysleiristä Rokualle muhii suunnitelmissa syyskuun alkupuolelle ja eiköhän talvileirillekin saada taas jatkoa. Kaikki on kiinni harrastajien aktiivisuudesta! Muistakaa, että tuleville leireille myös juniorit ovat tervetulleita sankoin joukoin!

Kiitos ja kumarrus kaikille!
Anu, Atte, Peto ja Poju Rollost

Kilpailukokemuksta olemme lähteneet heti hakemaan koirapyöräily- ja hiihtokilpailuista. Menestys on tuloksellisesti tietysti vielä edessäpäin. Lajia treenataan pyöräillen, kickbikella, kicks-parkilla, hiihtäen ja ylämäkiin juosten.

Heti Rokuan hiihtoleirin huomattuani ilmoittauduin laadukkaalle oloiselle leirille tavoitteena saada airedalenterriereileni hyviä vetoja ja harjoitteita. Toinen tavoitteeni oli kehittää omaa hiihtotekniikkaani asiantuntevassa ohjeistuksessa. Lisäksi tietysti muiden harrastajien tapaaminen, sekä vapaa viikonloppu kotoa houkuttelivat.

Leirille lähdettiin Nissisen Samulin ja Kolarin Ollin kanssa porukalla koirineen. Paikalle ehdittiin juuri, kun ensimmäiset olivat jo tekemässä vetotreenejä. Mekin vielä ehdimme treeneihin suoraan autosta. Päivähän jatkui hiihtotreeneillä ja illalla vielä liikuntasalissa pääsimme tekemään Samulin johdolla aktiivivenytyksiä sekä Mäkisen Anun, Viiden Minnan ja Loukkolan Saaran ohjauksessa hyvin suunniteltua kuntopiiriä oheistapahtumineen.

Lauantaina ja sunnuntaina teimme hyvät vetotreeneit aamu-päivästä ja ilta-päivällä harjoittelimme hiihtotekniikkaa. Taidettiin siinä välissä tehdä vapaata hiihtolenkkiä ja koirien kanssa umpihankikävelyä. Hiihtotekniikkatreeneit olivat aivan loistavia, näitä oppeja on mukava treenailla nyt omilla hiihtolenkeillä. Nepu ja Eetu saivat hyviä kisanomaisia vetokierroksia ja näistä on varmasti apua tulevissa kitoissa.

Leiri oli hyvin järjestetty ja ohjelmaa oli sopivasti. Olosuhteet olivat mainiot, kun latupohjakin lopulta kovettui pakkasen myötä. Puhetta taisikin olla sulanmaanleiristä, jossa harrastevälineiksi vaihtuvat kickbike ja maastopyörä. Ainakin Rokuan maastot tarjoavat loistavat harjoitusolosuhteet.

Aapo Kuosmanen 10 v ja xu Jekku, Jyväskylä

Myöhään perjantai-iltana perheemme saapui kahden saksanpaimenkoiran Trixun ja Hilpun sekä x-rotuisen Jekun kera Rokuanhoviin. Vähän jänskätti saammeko vielä huoneen avaimen, koska kello oli jo paljon. Myöhäisestä tulosta oli sovittu ja niin pääsimme mukavaan huoneeseen. Aamiainen oli hyvä ja sillä jaksoi pitkälle. Aamupalan yhteydessä kerrottiin päivän ohjelmasta. Ennen treenejä ehdittiin hyvin ottaa sukset esille ja hieman kokeilla hiihtämistä. Minä ja Miika treenattiin hiihtoa Miikan Jekun kanssa, koska se on kiltti koira eikä räyhää muille koirille. Äiti trenasi kelkkavettoa Hilpun ja Trixun kanssa. Minäkin olin kerran kyydissä kun kävimme 3 km päässä kylpylän pihassa kivaa metsäreittiä pitkin. Aamutreenneissä kisastadionilla meitä opastettiin kuinka koira saadaan innostumaan vetämisestä ja kuinka ohitukset saadaan sujumaan. Ensimmäinen vedäimme veljen kanssa vuorotellen

kentän toisesta päädyistä toiseen niin, että apuohjaaja piti koirasta kiinni kunnes annoimme lähtökäskyn. Äiti oli toisessa päässä palkitsemassa. Se oli tosi kivaa. Olen aiemmin vedettänyt koirilla järven jäällä eikä siellä ole ollut muita koiria. Nyt ohitus siis jännitti, mutta Jekku unohti muut koirat käskystä - kai siitäkin oli kivempaa vetää. Veto lopetettiin vielä kun Jekku nauroi ja sillä oli kivaa, jotta innostus olisi seuraavalla kerralla mielessä. Seuraavana päivänä mentiin koko kierros stadionin ympäri ja onnistui tosi hyvin. Nyt uskallan lähteä kisaamaan. Meillä oli myös hiihdon opettelua lauantaina. Miika ei jaksanut olla mukana ollenkaan ja minä olin niin kauan kunnes äiti antoi luvan lähteä, se treeni oli enemmän aikuisten makuun. Onneksi hotellilla oli pulkat ja maasto mäkiä. Löydettiin hurja mäki. Rokualla oli mukavaa, toivottavasti pääsemme ensi vuonna mukaan.

Jonna Lipponen 11 v, äiti Sanna Lipponen sekä ssu Elmeri, Kaarina

Lähdimme torstaina matkaan vesisateisesta Etelä-Suomesta, äidin, isän, Elmeri-riisenin ja Riku-sheltin kanssa (Riku oli tuolloin vajaa 4 kk.). Ajoimme torstaina pitkään. Yövyimme huoltoaseman pihalla autossa ja aamulla jatkoimme matkaa. Saavuimme ihanan lumiselle Rokualle perjantaina aamupäivällä. Melkein heti tavaroiden purkamisen jälkeen menimme koirahiihtotreneihin (tosin minä en hiihtänyt koiran kanssa). Koirahiihtotreenien jälkeen ohjelmassa oli hiihtotekniikkaa. Teimme erilaisia hauskoja tasapainoharjoituksia mäkeä laskeen.

Lauantain ja perjantain ohjelma oli muuten samanlainen, mutta perjantai-illalla oli lisäksi gymstick-treeniä ja kuntopöyriä. Vanhempieni mielestä kuntosalilla oli loistava aktiivisen venyttelyn harjoittelu. Heistä oli myös valaisevaa, että pitää muistaa käyttää niitä nopeita lihaksia, eli tehdä liikkeet räjähtävän nopeasti.

Sunnuntai alkoi koirien yhteiskävelytyksellä, myös minun pieni Riku-sheltini pääsi mukaan. Tosin Riku luuli varmasti olevansa iso ja musta suursnautseri. Kävelytyksen jälkeen, kun koirat oli hiihätetty, harjoittelimme hiihtotekniikkaa.

Mielestäni leiri oli todella mukava ja opin paljon uutta. Tahdotin kiittää leirin vetäjiä ja erityisesti Anua, joka opetti hiihtotekniikkaa.

Äidin kertomaa: Valitettavasti Rokuan hiihdot jäivät Elmerin ja minun viimeisiksi hiihtolenkeiksi. Sitkeästi hiihdeltty riisenimme alkoi pian kotiuduttuamme ontua ja lanneselässä todettiin spondyloosi. Onneksi viimeisestä vetoviikonlopusta jäi paljon mukavia muistoja! Muutenkin Elmerin vetohommista on jäänyt mieleen kivoja juttuja: Elmeri on ollut sisukas ja tasainen menijä. Sosiaalisuutensa vuoksi Jonnakin (11-v) on päässyt kisaamaan ja treenaamaan koirajuoksua Elme-

rin kanssa. Vetohommia tehdessään Elmeri ei juurikaan huomoinut muita koiria vaan teki työnsä täysillä, oli sitten kyse hiihdestä, juoksusta tai lastenvedosta. Toivottavasti vielä joskus saamme uuden eheämmän yhtä täysipäisenä ja tasapainoisena veto-riisenin! Hiihtotekniikkaopetus oli mahtavaa: Suuri kiitos siitä Anu Mäkiselle, joka jaksaa olla innostava ja jakaa kokemuksiaan ja vinkkejään niin junnuille kuin aikuisillekin! Oli hienoa huomata kotona hiihdellessä, että vanha yksipuolinen kuokka- vai mikä koukku se oli ;-) vaihtui tehokkaampaan tyyliin ja suksi kulki paljon paremmin. Pääsin myös osallistumaan riiseneiden vetomestiksiin (paljon kiitoksia siitä ystäväleni Elisabeth Killiselle, jonka Ressu-riiseniä sain lainata), ja oli huippuhienoa päästä kokeilemaan uutta hiihtotekniikkaa koiran kanssa. Sijoitukseenkin sai olla ihan tyytyväinen; olimme jaetulla neljännellä sijalla.

Loppuun vielä mega-hillittömästi kiitoksia kaikille, jotka olivat järjestämässä leiriä ja mahdollistivat mahtavan harrastusviikonlopun! Kannatti lähteä kauempaakin, meillähän siis matkaa kertyi noin 640 km suuntaansa.

Tietotoimisto on poissa MATTI HEINONEN 1941-2012

Yksi suomalaisen valjakkourheilun näkyvimmistä hahmoista, jonka taistelua vakavaa sairautta vastaan jouduimme syksyn ja talven ajan seuraamaan, on nyt joukostamme poissa.

Matti aloitti valjakkourheilun parissa 1970-luvulla siperianhuskyilla niin kuin lähes kaikki siihen aikaan Suomessa. Kun uutena tulokkaana tapasin hänet ensi kerran vuonna 1979, hän oli aktiivinen valjakkoajaja ja kilpailija, mutta osallistui myös koirien kasvatustyöhön. Jo silloin hän oli paneutunut asiaan äärimmäisen perusteellisesti lukemalla kaiken mahdollisen asiaan liittyvän ja seuraamalla alan tapahtumia myös maamme rajojen ulkopuolella, erityisesti USA:ssa. Tätä asioitten seuraamista ja tietojen jakamista meille muille hän jatkoikin loppuun asti.

Kun Suomessakin 1980-luvulla alettiin kiinnostua muistakin rekikoirista, erityisesti alaskanhuskyista, oli Matti ensimmäisten joukossa. Hän aloitti tuolloin muutaman muun ohella alaskalaiskasvatuksen tuomalla maahan jalostusmateriaalia valtameren takaa. Näitä hankintoja hän jatkoi parikymmentä vuotta. Uskoakseni hänen henkilökohtaiset satsauksensa näihin tuon-teihin olivat silloin suomalaisittain erittäin merkittävät.

Tuolloin tässä toiminnassa mukana olleet, Matti tietenkin joukossa, perustivat Suomen Rekikoirayhdistyksen, REKKYN, ajamaan rekisteröimättömien koirien käyttäjien asioita. Yhdistys alkoi julkaista myös lehteä, jota Matti ansiokkaasti toimitti useita vuosia. Joidenkin mielestä NARTTA on yhä paras Suo-

messa julkaistu alan lehti. Rekyn toiminnan hiipuesssa eri syistä 90-luvulla siirtyi Matti toimimaan aktiivisesti Länsi-Suomen Valjakkourheilijoihin. Kilpailemisen hän siirsi vähitellen Pasin vastuulle, mutta koirakannan kehittämiseen hän edelleen osallistui määrätietoisesti. Tulokset ovat jokaisen nähtävissä.

L-SVU:ssa Matti toimi sekä hallituksen jäsenenä että erittäin ahkerana kilpailujen puuhamiehenä. Luulenpa, että Jämin alueen käyttö kilpailupaikkana olisi ilman hänen mukanaoloaan jäänyt merkittävästi vähäisemmäksi.

Jäätyään eläkkeelle Matti aloitti uuden uran, jonka vuoksi useimmat nykyiset lajiemme harrastajat ovat olleet viime vuosina hänen kanssaan tekemisissä. Hänen kauttaan ovat meille kulkeneet valjaat, reet, koiranruuat ja kaikki mahdolliset pienetkin tarvikkeet varustettuina samalla uusimmalla tiedolla ja hyvillä oheisjutuilla. Tätä palvelutehtävää hän vielä viimeisillä voimillaan kävi hoitamassa Ohkolassa vain joitakin viikkoja ennen kuolemaansa.

Erittäin konkreettinen osoitus Matin rakkaudesta lajiimme ovat sponsoritoimet, joiden avulla hän pyrki muutaman viime vuoden aikana lisäämään kiinnostusta kilpailutoimintaan. Mielestäni nämä hankkeet onnistuivat erinomaisesti. Uskon, että vastaavia toimia olisi saatu nähdä jatkossakin.

Tiedän, että viimeistään seuraavan Jämin tapahtuman aikana meille kaikille valkenee, mitä olemme menettäneet, kun Matin värikäs ja äänekäskin olemus puuttuu iltanuotiopiiristämme.

Antidoping-toiminta

Kilpailija: MITEN TOIMIN OIKEIN?

Kilpailijan etiikka

Koirien dopingvalvonnan johtava periaate on eläinsuojelu. Koiralla on oikeus toipumiseen vammoista ja sairaudesta, joten sitä ei saa rasittaa toipilaana liikaa ja sille pitää antaa aikaa toipua rauhassa. Dopingnäytteitä voidaan ottaa sekä kilpailussa (in competition), että harjoituskaudella (out of competition), jolloin vaatimukset ovat erilaiset. On määritelty erikseen kaikkina aikoina kielletyt aineet ja kilpailussa kielletyt aineet. Kilpailussa ei saa olla mitään jäämiä kielletyistä aineista. Muistettava on myös, että valjakossa treenissäkin olevan koiran pitää olla toipunut kunnolla. Koiria pitää sairauden niin vaatiessa lääkittää eläinlääkärin valvonnassa ja vammat tulee hoitaa asianmukaisesti. Jos koira joudutaan tutkimuksiin rauhoittamaan, lääkittämään antibiooteilla tai kipulääkkeillä, muistakaa, että varoajat ovat ohjeellisia. Jotain varoajoja on löydetävissä Suomen Kennelliiton sivuilta, mutta WADA tai ADT eivät ilmoita koirille lainkaan varoajoja. Lääkkeiden eliminaatio koiran elimistöstä riippuu lääkkeestä, sen antotavasta, koiran rotutyypistä, ravitsemustilasta, rasvakudoksen määrästä ja monista muistakin seikoista. Koirien dopingnäytteen otossa pyydetään kirjaamaan kaikki lääkitys ja ravintolisät, joita koira on saanut viimeisen 6 kk aikana (mukaan lukien madotukset, loishäädöt jne.) Kannattaa siis pitää koirakohtaista kirjanpitoa. Toimintatavaksi voisi ottaa, että jokaisesta ruokaerästä tai ravintolisäpurkista säästäsi pienen määrän muutamien kuukausien ajan alkuperäispakkauksessaan tai kirjaisi tuotteen eränumeron talteen, mikäli jälkikäteen tulisi jotain selvitettävää koostumuksesta.

Kielletyt välineet

Kilpailuissa pitäisi kiinnittää huomiota kiellettyihin välineisiin ja niiden hallussapitoon. Kun koirilla ei saa olla mitään lääkkeitä, ei myös kilpailijalla saa olla kilpailuissa mukanaan koirille tarkoitettuja lääkkeitä. Mm. kipulääkkeitä saa kilpailupaikalla olla ainoastaan kilpailun tai joukkueen eläinlääkärin hallussa. Jos koira alkaa kilpailun aikana ontumaan, kipulääkkeellä ei saa poistaa kivun aiheuttajaa ja jatkaa kilpailua. Jos koira lääkitään, se pitää poistaa valjakosta. Lääkityllä koiralla kilpaileminen on aina dopingrikkomus ja sekä eläinsuojellullisesti tuomittavaa toimintaa. Kilpailijallahan ei pitäisi olla edes mukanaan kiellettyjä aineita, lääkityksen aloitus kuuluu eläinlääkärille.

Erivapaudet

Lääkkeiden käytöstä pitää olla eläinlääkärin todistus, jossa on koira identifioituna sirunumerolla. Koirilla poikkeuslupa l.

erivapaus on mahdollinen esimerkiksi narttu-koirien virtsan-karkailun hoitoon, mutta vastaavasti tyrokseenilääkitys on kaikkina aikoina kiellettyä. www.draghundsport.se/upload/dokument/Antidoping/IFSS_Prohibited_List_for_Dogs_2012.pdf

Kilpailijan itse pitää myös olla tarkkana omasta puolestaan. Vuosittain julkaistaan kiellettyjen aineiden listaa kilpailijoille sallituista ja kielletyistä lääkkeistä. Lista päivittyy jatkuvasti, joten aina on syytä tarkistaa ennen määrätyn lääkityksen aloittamista onko sen käyttö sallittua. Lääketieteellisistä syistä, jos kilpailijan terveys vaatii kiellettyjen lääkkeiden listalla olevan lääkkeen käyttöä, on haettava TUE, erivapaus lääkkeen käyttöön. Valjakkourheilun on Suomen ADT määritelty lajiksi, jossa kansallisella tasolla pitää jälkikäteen toimittaa lääkärintodistukset lääkkeen käytöstä, mutta kansainvälisen tason urheilijoiden ja kansainvälisiin urheilutapahtumiin osallistuvien urheilijoiden on selvitettävä erivapauteen liittyvät menettelyt kansalliselta lajiliitolta tai kansainväliseltä lajiliitolta. Erivapautta koskevat hakemukset on urheilijan toimitettava tarvittaessa kansainväliselle lajiliitolleen (englanniksi täytettynä ja kansainvälisen lajiliiton lomakkeella). www.wada-ama.org/Documents/World_Anti-Doping_Program/WADP-IS-TUE/2011/WADA_ISTUE_2011_EN.pdf

Testipooli (RTP Registered Testing Pool)

IFSS on viime syksynä määritellyt testipoolin, johon on nimetty kansainvälisen tason huippu-urheilijoita. Nämä testipooliin nimetyt urheilijat ilmoitetaan sekä WADA:lle että NADO:n (National AntiDoping Organisation - Suomessa siis ADT) testattavien listalle, jotka resurssiensa puitteissa voivat vaatia testipooliin kuuluvia kilpailijoita testattavaksi milloin vain.

Lisätietoja:

www.draghundsport.se/dbpage.aspx?PageNr=236

Kouluttaminen

Tulevana keväänä on tarkoitus järjestää ainakin Jämin pentupäivillä käytännön koulutusta doping- näytteen otosta, näytteen käsittelystä ja täytettävistä lomakkeista. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsisi seuraamaan koulutusta, jotta silloin, kun kutsu testiin tulee, ei olisi niin paljoa jännitettävää.

IFSS:n antidoping- sivusto on uusiutumassa tulevan kevään aikana. Seuratkaa sivuja www.sleddogsport.net linkki: Anti-Doping.

KILPAILUKALENTERI KEVÄT 2012

5.5. Ohkolan kevät, Mäntsälä, L-SVU

6.5. X Kaukjärven kierros 2012, Tammela, SiSuVa

12.5. Sulanmaan kisat, Janakkala, HSV

26.5. Jämin kevät, Jämijärvi, L-SVU

12.5. Sulanmaan kisat, Janakkala, HSV

Tuomari:

Säännöt: IFSS/VUL kansalliset

Järjestäjä: HSV

Kisapäällikkö & ratamestari: Hannu Heinämaa, 040 550 9870

Luokat: DCM/DCW M/N n. 5 km, DCMJ/DCWJ MJ/NJ 14-16 v. n. 5 km, harrastussarja 3-5 km, pojat / tytöt 1-3 km, DBM/DBW M/N 5 km, DBMJ/DMWJ MJ/NJ 3-5 km, harrastussarja 3-5 km, pojat / tytöt 1-3 km, DS1 n. 5 km, DS1J n. 5 km, 1R harrastussarja 3-5 km, pojat / tytöt 1-3 km, DS2 n. 5 km, DS2J n. 5 km, 2R harrastussarja 3-5 km, DR4 n. 5 km, harrastussarja max 3 koiraa 3-5 km

Aikataulu: toimisto aukeaa klo. 7.00, ajajien kokous klo. 8.30, ensimmäinen startti & luokka klo. 9.00.

Ilmoittautumiset: 5vrk ennen kilpailua. Lea Haanpää, koirajuoksu@gmail.com, 050 581 3235

Hinta: Kilpasarjat lisenssin haltijat 15 €, muut 22 €. Harrastussarjat 25 €.

Tytöt/pojat 12 €. Kolmen/neljän koiran valjakot 30 €. OP 568075-424743.

Muuta: www.vesipelastuskoirat.net

◀ Pasi Heinonen
Riku Setälä ▶

Kuvaaja:
Antti Mäkiäho

Ohkolan Kevätajot 5.5.2012

Luokat:

- DR8, DR6, DR4, DR4J, DS2, DS2J, DS1, DS1J, DBM, DBW, DBMJ, DBWJ: 2 x 4,0 km
- DCM ja DCW: 4,0 km
- DCMJ, DCWJ ja koirajuoksun harrastussarja: 2,5 km
- Ilmoittautumiset: 22.4 mennessä timo.makiaho@pp.inet.fi
- Osallistumismaksu: 25 €, juoksu- ja junioriluokat 15 € (juoksu ilman lisenssiä 22 €). Maksetaan kilpailupaikalla
- Kilpailupäällikkö: Timo Mäkiäho
040 553 7021
- Tuomari: Kalevi Vainio

Kilpailupaikka:

Rauhalantie 50, Ohkola, Mäntsälä

Aikataulu:

- Kisakanslia aukeaa klo 8:00
- Rataselostus klo 9:00
- Ensimmäinen lähtö klo 10:00

Kilpailussa ajetaan kaksi kierrosta, joiden välissä on n. kahden tunnin tauko
Juoksuluokissa vain yksi kierros, joka juostaan muiden luokkien lähtöjen välissä

Lisätietoja: www.l-svu.fi ja www.vul.fi
Kalevi Vainio 040 513 4020

Tervetuloa kisaamaan maailman parhaille radoille!

Jämin Kevätajot 26.5.2012

Luokat:

- DR8 ja DR6: 6,0 km
- DR4, DR4J, DS2, DS2J, DS1, DS1J, DBM, DBW, DBMJ, DBWJ, DCM, DCW: 4,2 km
- DCMJ, DCWJ ja koirajuoksun harrastussarja: 3,0 km
- Ilmoittautumiset: 20.5.2011 mennessä: timo.makiaho@pp.inet.fi
- Osallistumismaksu: 25 €, juoksu- ja junioriluokat 15 € (juoksu ilman lisenssiä 22 €). Maksetaan kilpailupaikalla
- Kilpailupäällikkö: Timo Mäkiäho
040 553 7021
- Tuomari: Kalevi Vainio

Kilpailupaikka: Jämin lentokentän takana
Lähin osoite: Sormelantie 100, Jämijärvi

Aikataulu:

- Kilpailutoimisto aukeaa: 15:00
- Ajajienkokous: 16:00
- Ensimmäinen lähtö: 17:00

Lisätietoja kilpailusta ja leiristä voi kysyä myös Kalevi Vainiolta:
kalevi.vainio@pp.inet.fi
puh 040-531 4020

Molemmissa kilpailuissa paikalla buffet, josta voi ostaa pientä purtavaa

Kilpailun yhteydessä **25-27.5.2012** järjestetään Jäminkankaan maastossa kaikille avoin **L-SVU:n Pentuleiri**.

HUOM! Ilmoittautumisissa oltava vähintään seuraavat tiedot:
Kilpailijan nimi ja luokka, johon osallistuu; sekä seura, jota edustaa.

www.l-svu.fi

6.5. X Kaukjärven kierros 2012, Tammela, SiSuVa

Tuomari: Riitta Kempe
Säännöt: IFSS / VUL kansalliset
Järjestäjä: SiSuVa

Kisapääällikkö & ratamestari: Riitta Kempe 050 3478356

Luokat: CM/CW M/N 14 km, CMJ/CWJ MJ/NJ14-16 v. 4 km

Aikataulu: toimisto aukeaa klo 8.30, rataselostus ja säännöt klo 9.30,
koirajuoksun 14 km:n yhteislähtö klo. 10.30, maastajuoksun 14 ja 28 km:n yhteislähtö (ilman koiraa) klo. 11.00,
junioreiden ja harrastussarjan 4 km:n lähtö klo. 11.10.

Ilmoittautumiset: Ilmoittautuminen tapahtuu nettilomakkeella osoitteessa
http://www.nocando.fi/kaukjarvi/kutsu_canicross.html keskiviikkoon 2.5. mennessä.
Ota kuitti talteen ja mukaan kisapaikalle. Muista ottaa mukaan koiran rokotustodistus.

Hinta: 13 € (ilman lisenssiä 20 €). Maksetaan Kaukjärvenkierroksen netti-ilmon jälkeen
saatavalla maksulomakkeella tilille.

Osoite: Tammelan liikuntakeskus sijaitsee aivan Tammelan keskustan kohdalla. Tammelan kunnantalon
kohdalta nousee vielä mäki ylös hautausmaan vierestä ja jatketaan suoraan.
Tien päässä on liikuntakeskuksen paikoitusalue.

Muuta: Mikäli kilpailuluokkaan tulee vähemmän kuin 5 osanottajaa, luokkia voidaan yhdistää.

Reitti on Googlen karttapalvelussa!

Juoksureitti kiertää nimensä mukaisesti Forssan ja Tammelan välisen Kaukjärven.

Matkaa järven ympäri on 14 km ja reitti kulkee hiekkateitä ja metsäteitä pitkin.

Reitti on merkitty nauhoilla ja matkan eteneminen on merkitty kilometrin välein.

Junioreiden ja harrastussarjan 4 km:n reitti kulkee urheilukeskuksen pururataa pitkin.

Näin canicrossarit tarjoavat urheiluviihdettä kisakeskuksen katsojille sillä välin,
kun pitkän matkan juoksijat kirivät ympäri järveä.

Huolto: Reitin varrella on kaksi juomapistettä (4,8 km ja 9,6 km), jossa on tarjolla urheilujuomaa ja vettä.
Maalissa on mehutarjoilu. Koirille on varattu juoma-astioita ja vettä huoltopisteillä.
Koirat voi uittaa urheilukentän rannassa kisan jälkeen.

Palkinnot: Jokaiselle osanottajalle upea 3D kristallikuutio. Sarjojen nopeimmat palkitaan
Masteryn rehupalkinnoilla ja Jokioisten herkkuluun lahjakorteilla. Lisäksi on runsaasti arvontapalkintoja.
Jaakkolan puutarha ojentaa jokaiselle naiselle ruusun maalissa!

TULOSPÖRSSI

27.-29.1.2012 Eastpoint Open, Lieksa, Carelian Eastpoint

SM-LDU 250 km	1.pv, 2.pv, Yhteensä
1. Ronny Wingren	07:40:12, 06:00:05, 13:40:17
2. Jaakko Raunio	07:52:08, 06:35:08, 14:27:16
3. Daniel Schwarz	07:59:02, 06:36:09, 14:35:11
4. Philip Ross	07:56:12, 06:51:04, 14:47:16
5. Pasi Ollikainen	08:23:48, 06:38:32, 15:02:20
6. Ant Simmons	08:39:01, 06:48:00, 15:27:01
7. Thorleif Holm	10:06:30, 08:46:48, 18:53:18
8. Pia Isomursu	11:06:00, 09:22:41, 20:28:41
Alexander Schwarz	DNS
Anna-Mari Syrjänen	DNS
Katja Bosch	DNS
Mikael Sundstörn	DNS
Jussi Pietikäinen	DNS

SM-LD6 110km	Aika, Km/h
1. Eliisa Kiiskinen	06:05:05, 16,43
2. Jussi Pietikäinen	06:14:14, 16,03
3. Heikki Turunen	06:32:40, 15,28
4. Minna Sipilä	06:58:42, 14,33
5. Vuokko Liimatta	07:52:35, 12,70
6. Erkki Mäkelä	08:40:00, 11,54
7. Emmi Viokkinen	09:22:15, 10,67
Tinja Myllykangas	DNS

MD8 3 x 33 km	Aika, Km/h, Kierrosajat
1. Anu Jaakonsaari	3:50:38
2. Jari Snäre	23,41, 1:16:36, 1:17:51, 1:16:11
3. Raine Niemi	23,26, 1:14:07, 1:19:47, 1:18:15
4. Joni Elomaa	23,22, 1:19:23, 1:17:36, 1:15:33
5. Mikael Bäckman	4:03:45
6. Suvi Lahtinen	4:12:11
7. Reijo Jääskeläinen	21,30, 1:23:35, 1:26:06, 1:23:52
8. Patrick Rodacker	21,30, 1:22:25, 1:28:53, 1:22:16
9. Ari Argillander	20,53, 1:29:54, 1:26:09, 1:26:59
10. Raimo Lehtinen	20,06, 1:32:52, 1:30:33, 1:25:50
11. Frank Witter	19,56, 1:36:40, 1:32:47, 1:26:41
12. Kaisa Mantsinen	19,30, 1:32:41, 1:38:47, 1:28:23
13. Dan Österbacka	18,63, 1:38:13, 1:36:50, 1:34:53
14. Mika Miettinen	17,48, 1:47:27, 1:43:39, 1:37:49
15. Marko Vesterinen	14,03, 2:02:31, 2:15:49, 2:06:38
Hannu Tirkkonen	7:52:00
Robertina Koskenoja	11,44, 2:43:24, 2:32:07, 2:36:29
Bartek Giewont	3:12:40

MD4 3 x 33 km	Aika
1. Sanna Polso	04:12:09
2. Seija Niemeier	04:25:29
3. Laura Liukkonen	04:30:17
4. Krista Kanerva	04:30:47
5. Nina Helin	05:29:37
6. Mika Hamari	05:49:37
7. Panu Korva	07:01:17
Panu Sipilä	DNS
Mika Rainti	DNS
Tero Nikmo	DNS

4.-5.2.2012 Ohkolan Talviajot, Mäntsälä, L-SVU

SM-Sp4 2 x 8.0 km	Aika, Km/h, Kierrosajat
1. Kaivola Teemu, L-SVU	0:29:26
2. Mäkiäho Antti, L-SVU	32,62, 0:14:46, 0:14:40
3. Lehtomäki Vesa-Pekka, KVKS	0:31:09
4. Polso Sanna, SiSuVa	30,82, 0:15:41, 0:15:28
5. Bürkland Susanna, L-SVU	0:32:19
6. Pajaskoski Mari, SHS	29,71, 0:16:06, 0:16:13
7. Supperi Jenni, L-SVU	0:32:45
8. Heinonen Jori, SHS	29,31, 0:16:20, 0:16:25
9. Parikka Anu, SHS	0:34:33
10. Mansikkaniemi Lauri, SHS	27,79, 0:17:24, 0:17:09
11. Hamari Mika, ALMA	0:38:11
12. Tolvi Anttoni, SHS	25,14, 0:19:03, 0:19:08
13. Friman Roosa, SHS	0:38:17
14. Koskenoja Tiina, SHS	25,08, 0:19:28, 0:18:49
Hytönen Essi, SiSuVa	0:41:51
Isoviita Anna-Kristiina, L-SVU	22,94, 0:20:44, 0:21:07
Halme Ville, L-SVU	0:41:57
Sp6 2 x 8.0 km	22,88, 0:20:38, 0:21:19
1. Kempe Riitta, SiSuVa	0:45:15
2. Lehtomäki Vesa-Pekka, KVKS	21,22, 0:22:49, 0:22:26
3. Mäkiäho Antti, L-SVU	0:45:57
4. Aaltonen Erka, SHS	20,89, 0:22:25, 0:23:32
5. Kijärvi Antti, SHS	0:51:20
6. Lintunen Jaana, SHS	18,70, 0:23:33, 0:27:47
7. Pajaskoski Mari, SHS	0:51:41
8. Ahomaa Urho, SHS	18,57, 0:24:55, 0:26:46
9. Aho Ari, SHS	0:22:49
10. Kreivi Jenni, SiSuVa	NAS
11. Halme Ville, L-SVU	NAS

Sp6 2 x 8.0 km	Aika, Km/h, Kierrosajat
1. Kempe Riitta, SiSuVa	0:29:27
2. Lehtomäki Vesa-Pekka, KVKS	32,60, 0:14:15, 0:15:12
3. Mäkiäho Antti, L-SVU	0:29:54
4. Aaltonen Erka, SHS	32,11, 0:14:46, 0:15:08
5. Kijärvi Antti, SHS	0:30:17
6. Lintunen Jaana, SHS	31,70, 0:15:08, 0:15:09
7. Pajaskoski Mari, SHS	0:34:25
8. Ahomaa Urho, SHS	27,89, 0:16:40, 0:17:45
9. Aho Ari, SHS	0:34:29
10. Kreivi Jenni, SiSuVa	27,84, 0:17:21, 0:17:08
11. Halme Ville, L-SVU	0:34:31
12. Montén Saana, SHS	27,81, 0:16:55, 0:17:36
13. Alpua Heikki, L-SVU	0:35:49
14. Räsänen Minna, SHS	26,80, 0:17:55, 0:17:54
15. Lahtinen Suvi, L-SVU	0:35:57
Hytönen Kimmo, SiSuVa	26,70, 0:18:14, 0:17:43
Lautakatto Jenni, SHS	0:35:58
Sp1 3.7 km	26,69, 0:17:51, 0:18:07
1. Immonen Kai, KVKS	0:36:36
2. Forsblom Lars, KVKS	26,23, 0:20:42, 0:15:54
3. Köylinen Jenni, ALMA	0:37:29
4. Kokkola Marja, KVKS	25,61, 0:20:58, 0:16:31
5. Engström Joni, ALMA	LS
6. Bürkland Erkki, L-SVU	0:38:21
7. Leppänen Jarmo, ALMA	25,03, 0:19:11, 0:19:10
8. Tomas Carmen, SHS	0:38:45
9. Engvist Hannele, EPK	24,77, 0:19:33, 0:19:12
10. Lintumaa Toni, SiSuVa	0:44:48
11. Immonen Kai, KVKS	21,43, 0:22:18, 0:22:30
12. Forsblom Lars, KVKS	0:18:53
13. Köylinen Jenni, ALMA	0,00, 0:18:53 NAS
14. Kokkola Marja, KVKS	NAS
15. Engström Joni, ALMA	NAS

Sp1 3.7 km	Aika, Km/h
1. Immonen Kai, KVKS	0:08:40, 27,69
2. Forsblom Lars, KVKS	0:10:28, 22,93
3. Köylinen Jenni, ALMA	0:11:27, 20,96
4. Kokkola Marja, KVKS	0:12:41, 18,92
5. Engström Joni, ALMA	0:14:05, 17,04
6. Bürkland Erkki, L-SVU	0:15:01, 15,98
7. Leppänen Jarmo, ALMA	0:16:34, 14,49
8. Tomas Carmen, SHS	0:25:18, 9,49
9. Engvist Hannele, EPK	NIF
10. Lintumaa Toni, SiSuVa	NIF

Kreivi Jenni, SiSuVa	NAS
Timonen Marika, RAY	NAS
Suominen Minna, EPK	NAS

Lasten luokka 100 m	Aika
1. Aaltonen Saana	00:14,4
2. Aaltonen Akseli	00:14,6
3. Ignatius Miska	00:15,4
4. Tirkkonen Miro	00:18,3
5. Tirkkonen Milja	00:18,6
6. Hyppönen Oona	00:18,7
7. Ignatius Miro	00:19,3
8. Mansikkaniemi Pauli	00:20,0
9. Lintunen Miro	00:20,3

12.2.2012 Valjakkohiitokilpailu, Janakkala, HSV

M/N naru-A 8.5 km	Aika
1. Maria Viitahalmel, Levi	19:30
2. Marko Viitahalmel, Jope	20:38
3. Mira Tervonen, Autionityn Blackjack	23:41

M/N naru-B 8.5 km	Aika
1. Juha Koski, Anastacia	20:59
2. Sami Kalliokoski, Jirene vom Warringhof	22:01
3. Jarno Karjalainen, Gigabit Jagged Diamond	22:25
4. Tiina Jokela, Babié's Garden Sabotage Saga	23:23

Harrastussarja 5 km	Aika
1. Tarja Holm, Evinetin Eremenco	13:04
2. Harri Laurila, Bruckendorfer Kobolt	13:27
3. Hanna Hovila, Stator Fantastic	13:58
4. Hanna-Kaisa Nummela, Aurora	14:24
5. Pekka Mettälä, Mithrandir Alpha	14:31
6. Susanna Nyman, Meukow Agil	14:50
7. Minna Suominen, Grand Lutin Yapp	21:03

Jun 3 km	Aika
1. Aapo Kuosmanen, Jekku	9:49
2. Nea Kuosmanen, Evergray's Hatchback	10:46
3. Tanja Ignatius, Koda	11:39

Sp1 5 km	Aika
1. Kai Immonen, Mercedes	12:21
2. Niina Forsblom, Monsteri	12:49
3. Maria Viitahalmel, Spot	13:08
4. Vera Ignatius, Punasukan Falcon	14:23
5. Lars Forsblom, Kukka	14:36

12.2.2012 Naruluokat SM, Kiiminki, OPKY

SM-NMS1 A(10km)+SM-NWS1 A(10km)	Aika
1. Minna Viide, Lkssu Akiina's Eros, OPKY	23:03
2. Saara Loukkola, Lkssu Akiina's Larry, OPKY	24:09
3. Eila Juntikka, Lkssu Akiina's Juhany, TPKK	26:34
4. Heidi Kyörönen, Lkssu Fjällbrisens Lymmel, RPKK	27:16
5. Jyrki Mäkelä, Lkssu Akiina's Åke, OPKY	29:22
6. Tero Strömmer, Lkssu Kim, OPKY	40:20
7. Tanja Väyrynen, Lkssu Riekkokorvan Lenni, OPKY	NAS

NMS1 B(10km)	Aika
1. Turka Eksymä, Dn Diamandin Bria Belizia, SDY	31:07
2. Harri Hatunen, Dn Famke v. Eysingstaste, OPKY	35:47
3. Kaarlo Väinänen, Amu Wildandfree Snow Light, ALMA	46:51
4. Wille Mustonen, Atn Zirkon	NAS

SM-NWS1 B(5km)	Aika
1. Anu Mäkinen, Ssu Black Widow's Gentle Gangster, RPKK	13:33
2. Jenni Kreivi, Du Viva'la Rosa Dangerousgame, SiSuVa	13:48
3. Kaisa Mäntyranta, Spu Britax Enzo	14:17
4. Anne Tuomisto, Dn Deep Delight Catchy Cathy, SDY	15:05
5. Katri Loukusa, Apku Attic Angel's Capoeira Warrior, OPKY	16:19
6. Anu Saarinen, Dn Eroosion Diva Demona	17:33
7. Mia Ranta, Ssu Grace in Black Bigwig, RPKK	19:38

JUNIORIT(5km)

1. Atte Mäkinen, Lkssn Papu, RPKK	13:12
-----------------------------------	-------

NMS1 B 40(5km)

1. Raimo Huhtanen,	
Bpkmu Harmaahurstin Hannujaakko, OPKY	14:20
2. Tero Mäkinen, Hwn Willahof's Selene, Simpek	14:49
3. Jouko Nivalainen,	
Bpkmu Harmaahurstin Gonsta, OPKY	15:10
4. Jouko Torkell, Bpktu Jedi	15:54

HARRASTUS A (5km)

1. Minna Viide, Lkssn Akiinas's Å "Lilli", OPKY	12:37
2. Katarina Puolakanaho, Lkssn Akiina's Åsne, OPKY	13:04
3. Antti Kokko, Lkssu Ensliiga Skogens Navajo	14:05

HARRASTUS B (5km)

1. Timo Rautio, Apku Ghosteye's Full of Action	14:56
2. Suvi Kakko, Beaucenpaimenkoira Suckan Gretchen	15:41
3. Jouko Nivalainen, Cane Corso Eaglemouth Bonfilia	16:27
4. Sirpa Kuri, Spu Harmaakallion Cepe	16:31
5. Matti Kallio, Spn Harmaakallion Ciri	17:00
6. Sanna Lukkari, Spn Grauenfels Jooga	18:20
	huom 44.3
7. Kaisa Lehto, Bretoni uros Kieppikurun Arnold	21:00

25.-26.2. Koirakelkkailumestaruudet, Cani ´n Cup finaali, dobermannien rotumastaruuskilpailut, Kouvola, Mielakka

Naiset - 2,3 km

Aika, Rotumestaruus

1. Forsblom Niina, Luna	6,06 RM1
2. Kastu Mira, Iiudu	6,25 RM2
3. Suominen Minna	6,45
4. Pakarinen Riitta, Hukka	6,54
5. Liimatainen Heidi, Lia	6,57 RM3
6. Helynen Hanna, Reija	7,16

Harraste - 2,3 km

1. Seppä Marjaana	6,32
2. Kakko Antti, Eki	6,53
3. Salo Pirjo, Urho	7,06
4. Hyttiäinen Jenni	7,20
5. Heikkilä Henna, Uca	8,16
6. Kokkonen Vesa	8,31
7. Maatraiva Joanna, Tara	8,38
8. Kopra Heli, Peikko	11,26

Juniori - 2,3 km

1. Ignatius Vera	7,00
2. Ignatius Tanja	9,55

Miehet - 4,7 km

1. Immonen Kai, Vito	11,12
2. Viitahalmes Marko	11,29
3. Forsblom Lars, Mosse	12,01
4. Kiiski Petri, Kukka	12,15
5. Seppä Mikko, Ledi	12,39
6. Ihalaainen Jukka, Alpo	14,00
7. Meri Jasu	14,18 RM1
8. Lojamo Teemu, Lola	15,07 RM2
9. Hamari Mika	18,11

2-vaijakko - 4,7 km

1. Engström Joni	17,03
------------------	-------

3.-4.3.2012 Metsäkartano Sprint, Rautavaara, IKS

SM-SpU 2 x 24 km

Aika, Km/h, Kierrosajat

1. Laitinen Ari, IKS	1:42:04
2. Mikkonen Teuvo, L-SVU	27,63, 0:52:51, 0:49:13 1:50:53
3. Snäre Jari, OPKY	25,43, 0:58:04, 0:52:49 1:52:07
4. Tynenut Maxim, Russia	25,15, 0:58:25, 0:53:42 1:52:13
5. Niemi Raine, SHS	25,13, 0:57:14, 0:54:59 1:57:04
Jaakonsaari Anu, Carelia	24,09, 0:59:14, 0:57:50 1:00:39
	0,00, 1:00:39 NAS

SM-Sp6 2 x 12,2 km

Aika, Km/h, Kierrosajat

1. Hytönen Kimmo, SiSuVa	0:44:25
	32,96, 0:21:48, 0:22:37

2. Heinonen Pasi, L-SVU 0:45:13

32,38, 0:21:59, 0:23:14

0:48:08

30,42, 0:25:12, 0:22:56

0:49:07

29,81, 0:24:28, 0:24:39

0:49:17

29,71, 0:25:56, 0:23:21

0:51:34

28,39, 0:26:47, 0:24:47

0:53:51

27,19, 0:27:27, 0:26:24

1:08:44

21,30, 0:35:16, 0:33:28

1:16:07

19,23, 0:39:52, 0:36:15

1:18:16

18,71, 0:40:04, 0:38:12

1:23:48

17,47, 0:43:57, 0:39:51

1:37:36

15,00, 0:49:12, 0:48:24

0:31:01

0,00, 0:31:01 DNF

DNS

DNS

Sp4 2 x 9,2 km Aika, Km/h, Kierrosajat

1. Kaivola Teemu, L-SVU 0:34:09

32,33, 0:17:35, 0:16:34

0:34:59

31,56, 0:18:20, 0:16:39

0:37:52

29,15, 0:19:52, 0:18:00

0:39:38

27,86, 0:20:42, 0:18:56

1:11:30

15,44, 0:36:48, 0:34:42

1:11:48

15,38, 0:36:13, 0:35:35

1:16:44

14,39, 0:38:56, 0:37:48

1:29:17

12,37, 0:45:30, 0:43:47

DNS

Sp4J 2 x 9,2 km Aika, Km/h, Kierrosajat

1. Laitinen Jonna, IKS 0:39:35 || | 27,89, 0:20:24, 0:19:11 |
	0:45:19
2. Köcher Jasmin, IKS	24,36, 0:23:50, 0:21:29
	0:34:28
	0,00, 0:34:28 DNF

Lehtomäki Elsa, KVKS

Juniorit 2,5 km

Aika, Km/h

1. Kaivola Kiira 0:05:28, 32,93

2. Halme Jade 0:46:22, 3,88

monta km:iä pidempi rata

17.3.2012 Koirahiihto Sprint, Lapinlahti

A-koirat

A-finaali

1. Lauri Hakkarainen, JOSEPA,	
Kkssn Ferhill's Miehta	3:06,8
2. Samuli Lappalainen, KPSH,	
Lkssu Katajakankaan Nuuska-Muikkunen	3:10,5
3. Olli Kolari, KPSH,	
Isu Most Maroon's Paolo Rossi	3:27,5
4. Ilmo Weide, TKK, Lkssn Pruukin Evita	3:47,4

B-koirat

A-finaali

1. Sami Kallioikoski, KPSH,	
Dn Jirene vom Warringhof	3:03,7
2. Vesa Kosonen, KVKS,	
Bpmu Mecberger Jemmari	3:03,7
3. Turka Eksymä, SDY,	
Dn Diamandin Bria Belizia	3:07,6
4. Petri Kiiski, KVKS,	
Bpmn Ruutipussin Helena	3:08,5
5. Harri Hatunen, OPKY,	
Dn Famke v. Eysingastate	3:09,5

B-finaali

1. Tero Mäkinen, SIMPEK,	
Hwn Willahof's Selene	3:13,6
2. Jani Tikkanen, SIMPEK, Spu Miku	3:14,5
3. Mira Kaikkonen, K-SPKY,Dn Evinetin Ellanzaiss	3:26,5
4. Tiina Jokela, KPSH,	
Dn Babie's Garden Sabotage Saga	3:30,2
5. Miko Rinne, TaVes, Hwu Karoonan Samooja	3:31,7

16.-18.3.2012 Ruunaa Race, Lieksa

SM - MD6 3 x 43 km

Tulos, Km/h, Pe, La, Su

1. Jari Snäre					
	21,84, 02:00:17, 01:51:52, 01:53:58				05:46:07
2. Raine Niemi -sh					05:58:47
	21,07, 02:04:02, 01:58:04, 01:56:22				06:19:32
3. Eliisa Kiiskinen					06:19:32
	19,92, 02:15:19, 02:03:56, 02:00:17				06:28:52
4. Alexander Schwarz					06:34:20
	19,44, 02:11:02, 02:05:51, 02:11:59				06:53:44
5. Katarina Zeehuisen					07:00:23
	19,17, 02:15:26, 02:08:38, 02:10:16				07:19:03
6. Markku Santanen -sh					08:14:08
	18,27, 02:26:02, 02:13:32, 02:13:47				08:24:59
7. Mikael Backman -sh					10:17:04
	17,98, 02:20:22, 02:20:58, 02:19:03				12,25, 03:32:39, 03:21:51, 03:17:34
8. Kirsimarja Vessari -sh					
	15,3, 02:51:40, 02:43:07, 02:39:21				
9. Hannu Tirkkonen -sh					
	14,97, 03:11:41, 02:43:13, 02:30:05				
10. Minna Räsänen -sh					

SM - MD12 3 x 43 km

Tulos, Km/h, Pe, La, Su

1. Teuvo Mikkonen					
	23,73, 01:50:01, 01:44:11, 01:44:22				05:18:34
2. Bartek Giewont					05:31:52
	22,78, 01:59:24, 01:46:01, 01:46:27				06:22:49
3. Daniel Schwarz					06:23:27
	19,75, 02:10:58, 02:04:02, 02:07:49				06:29:58
4. Pasi Ollikainen					08:19:14
	19,72, 02:17:41, 02:01:59, 02:03:47				15,14, 02:43:42, 02:47:17, 02:48:15
5. Jaakko Raunio -sh					02:15:14
	19,39, 02:09:44, 02:07:49, 02:12:25				02:15:14 DNF
6. Pia Isomursu					
Anu Jaakonsaari					

SM - MD4 3 x 43 km

1. Sanna Polso					
	18,3, 02:25:14, 02:14:53, 02:13:05				07:12:16
2. Laura Liukkonen -sh					11:23:15
	17,49, 02:30:03, 02:22:06, 02:20:07				11,06, 03:57:44, 03:53:31, 03:32:00
3. Mika Rainti					

24.-25.3.2012 Levi Sprint, Muonio, VU

SM-Sp8 2 x 14,3 km

Ajaja, Seura					
1. Heinonen Pasi, L-SVU					
	32,99, 0:25:55, 0:25:44				0:51:39
2. Laitinen Ari, IKS					0:53:25
	31,90, 0:26:40, 0:26:45				0:53:45
3. Kempe Riitta, SiSuVa					0:53:56
	31,70, 0:26:48, 0:26:57				0:53:56
4. Hytönen Kimmo, SiSuVa					0:54:10
	31,59, 0:27:07, 0:26:49				0:54:10
5. Lehtomäki V-P KVKS					1:08:54
	31,46, 0:26:59, 0:27:11				1:08:54
6. Mattila Mari, SHS					1:27:36
	24,73, 0:32:52, 0:36:02				19,45, 0:47:46, 0:39:50
7. Hannuniemi-Pulsa Ritva, SHS					warning 36.2.2

Sp6 2 x 13,1 km

Aika, Km/h, Kierrosajat

1. Olsen Trine, NOR					
	31,69, 0:24:22, 0:25:14				0:49:36
2. Johansson Anette, SWE					0:49:54
	31,50, 0:25:05, 0:24:49				

3. Kumpulainen Kati, SHS	0:51:14
4. Männikkö Joonas, SHS	30,68, 0:25:41, 0:25:33
5. Halme Ville, L-SVU	0:56:10
6. Lehtomäki V-P, KVKS	27,99, 0:28:10, 0:28:00
7. Männikkö Ritta, SHS	0:56:44
8. Nurmi Tiina, L-SVU	27,71, 0:28:05, 0:28:39
Aaltonen Erkki, SHS	1:00:01
	26,19, 0:28:12, 0:31:49
	1:02:21
	25,21, 0:30:41, 0:31:40
	1:28:59
	17,67, 0:42:24, 0:46:35
	0:32:01
	0,00, 0:32:01
	DNF
Hakala Tiina, L-SVU	DNS
Koukkari Sui, SHS	DNS

<u>Sp4 2 x 8,1 km</u>	Aika, Km/h, Kierrosajat
1. Gunnarsson Erika, SWE	0:31:13
	31,14, 0:15:15, 0:15:58
2. Hytönen Essi, SiSuVa	0:31:16
	31,09, 0:16:01, 0:15:15
3. Laitinen Ari, IKS	0:31:49
	30,55, 0:15:33, 0:16:16
4. Stenman Saturnmarja, SHS	0:44:00
	22,09, 0:21:03, 0:22:57
5. Rainti Mika, ALMA	0:57:50
	16,81, 0:27:53, 0:29:57
Mäkiäho Antti, L-SVU	0:15:30
	0,00, 0:15:30
	DNF
Väänänen Kaarlo, ALMA	0:34:19
	0:34:19
	DNF, LS

<u>Sp4J 2 x 8,1 km</u>	Aika, Km/h, Kierrosajat
1. Notko Tuomas, RPKK	0:47:02
	20,67, 0:23:07, 0:23:55
2. Havukainen Emmi, ALMA	1:12:47
	13,35, 0:36:03, 0:36:44
	warning 36.3.1

<u>JU</u>	Aika, Km/h
Ajaja	0:00:36
1. Halme Jade	30,00

<u>NMP1 A 13,1 km</u>	
Viitahalmes Marko, KVKS	DNS
Jurvelin Vesa-Pekka, RPKK	DNS
<u>NWP1 A 13,1 km</u>	
1. Juntikka Eila, TPKK	0:32:36
Nivala Maija, RPKK	DNS
Tiiperi Marika, RPKK	DNS
Viitahalmes Maria, KVKS	DNS

<u>NMS B 8,1 km</u>	
1. Torkell Jouko, KSPK	0:27:23

<u>NMS A 13,1 km</u>	
Viitahalmes Marko, KVKS	DNS
Jurvelin Vesa-Pekka, RPKK	DNS

<u>NWS A 13,1 km</u>	
Viitahalmes Maria, KVKS	DNS
Tiiperi Marika, RPKK	DNS
Nivala Maija, RPKK	DNS
Konttaniemi Niina, RPKK	DNS

<u>NWS B 8,1 km</u>	
Mäntyranta Kaisa, TPKK	DNS
Mansikkasalo Kati, RPKK	DNS

Lapinlahti 2012 sprint palkintojenjako B-koirat A-finaali, kuvaaja Jouni Ollikainen

Lapinlahti 2012 sprint palkintojenjako A-koirat A-finaali, kuvaaja Samuli Lappalainen

SUOMEN VALJAKKOURHEILIJOIDEN LIITON HALLITUS

Riitta Kempe (puheenjohtaja)
Niittukulmante 99, 31300 TAMMELA
puh. 050 347 8356

Samuli Nissinen (varapuheenjohtaja)
Keskimäentie 63, 70800 KUOPIO
puh. 045 326 0707

Ari Laitinen (valjakkoajo)
Porovedentie 556, 74160 IISALMI
puh. 050 307 1526

Pasi Ollikainen (valjakkoajo)
Hölkänrannantie 4 B, 75990 HÖLJÄKKÄ
puh. 040 513 8782

Timo Mäkiäho (valjakkoajo)
Mäkiähoentie 20, 42100 JÄMSÄ
puh. 040 553 7021

Mikko Vähä (valjakkoajo)
Ketunmaantie 2 A, 91930 ALATEMMES
puh. 050 587 7838

Niina Konttaniemi (valjakkohiihto)
Hillapolku 16 A 4, 96500 ROVANIEMI
puh. 040 573 0756

Eija Rytönen (valjakkohiihto)
Kotikalliontie 48, 71730 KINNULANLAHTI
puh. 050 431 0143

Tero Halonen (valjakkohiihto)
Pehtoorintie 6, 16800 HÄMEENKOSKI
puh. 050 437 4176

Jetta Virtanen (valjakkohiihto)
Isorinteentie 27, 28100 PORI
puh. 040-842 2059

Harri Hatunen (kesälajit)
Isokatu 91 B 20, 90120 OULU
puh. 045-672 0404

Kurt Köcher (kesälajit)
Herralantie 837
77600 SUONENJOKI

TOIMIKUNNAT JA VASTUUHENKILÖT

Lasten ja nuorten liikunta
Kurt Köcher

Aikuis- ja harrasteliikunta
Mikko Vähä, Tero Halonen, Harri Hatunen
ja Jetta Virtanen

Kilpailu- ja huippu-urheilu
Samuli Nissinen (pj.), Harri Hatunen, Ari
Laitinen ja Pasi Ollikainen

Tuomaritoiminta
Timo Mäkiäho

PR- ja kehittämistoiminta
Eija Rytönen

KV-toiminta
Riitta Kempe ja Samuli Nissinen

Viestintä
Niina Konttaniemi (lehti),
Antti Mäkiäho (nettisivut) ja
Eija Rytönen

Talous
Riitta Kempe ja Samuli Nissinen
Myyntineuvottelija: Samuli Lappalainen

Antidopingtoiminta
Samuli Nissinen ja Aija Mäkiäho

Tilintarkastajat
KHT Juhani Loukusa ja Mikko Seppä
(vuoden 2011 tilintarkastus)

Varatilintarkastajat
Nexia KHT Yhteisö ja Jukka Wuolijoki
(2011)

VUL:N JÄSENSEURAT

Alaskanmalamuuttijyhdistys ry
puh. 050 520 1211
tuulam.maenpaa@gmail.com

Carelian EastPoint ry
puh. 041 576 2490
eastpoint@racinghusky.com

Dobermann-Team Turku
santala.nina@gmail.com

Espoon Palveluskoiraklubi ry
puh. 040 823 3111
ari.rantanen@saunalahti.fi

Hakunilan Seudun Koiraharrastajat ry
markus@hskh.net

Helsingin Vetokoirakerho ry
stig.kampe@sipoo.fi

Hyvinkään Käyttökoirat ry
marjak.hurme@gmail.com

**Hämeenlinnan Seudun
Vesipelastuskoirat ry**
puh. 050 581 3235
lea.haanpaa@te-keskus.fi

Hämeenlinnan Kennelkerho ry
hanna.hovila@tut.fi

**Iisalmen Seudun
Käyttö- ja Seurakoirayhdistys ry**
laitinen_tuula@hotmail.com

Imatran Palveluskoirayhdistys ry
puh. 040 503 5850
sumorace@gmail.com

Kainuun Palveluskoirayhdistys ry
kpsy@hotmail.com

Kannuksen Koiruudet ry
kai.harju@kpedu.fi

Kemin Kennelkerho ry
puh. 040 076 6063
mj.mattila@nic.fi

Kemin Seura- ja Palveluskoirakerho
puh. 044 278 8984
jylyppy_83@hotmail.com

**Keski-Suomen Palveluskoira-
yhdistys ry**
nuokut@gmail.com

Kukkian Haukut ry
kukkian.haukut@pp.inet.fi

**Kuopion Palvelus- ja Seura-
koiraharrastajat ry**
puh. 044 306 2131
samuli.nissinen@fimnet.fi

Kymen Vetokoiraseura ry
puh. 040 724 1734
mikko.seppa@skanska.fi

Lieksan Palveluskoirakerho ry
hannu.tukiainen@pp.inet.fi

Länsi-Suomen Valjakkourheilijat ry
timo.makiaho@pp.inet.fi

Oriveden Palveluskoirayhdistys ry
satu@peltomaki.fi

Oulun Palveluskoirayhdistys ry
jyrkimakela@mail.suomi.net

Rajan Koiramiehet ry
sakari.huhtala@raja.fi

Riihimäen Agility ry
puh. 050 328 9097
lottavuorela@hotmail.com

Rovaniemen Palveluskoirakerho ry
puh. 040 573 0756
niina.konttaniemi@vul.fi

**Siilinjärven-Maaningan Pelastus-
koirat ry**
e-rytkonen@dnainternet.net

Sisä-Suomen Valjakkourheilijat ry
riitta.kempe@surffi.net

Sotakoirayhdistys ry
jyri.komulainen@sotakoirayhdistys.fi

Suomalainen Siperian Husky-Seura ry
erkka.aaltonen@hotmail.com

Suomen Bokseriyhdistys ry
laura.saastamoinen@elisanet.fi

Suomen Collieyhdistys ry
anna.ahonen@hotmail.com

Suomen Dobermaniyhdistys ry
puh. 0400 657 530
timo.liija@ctse.fi

Suomen Irlanninterrierit ry
markku@thorus.net

Suomen Poliisikoirayhdistys ry
puh. (015) 541 266
hannuclean@gmail.com

Suomen Valjakkoketkeilijät ry
jukka.wuolijoki@prosynerga.fi

Tampereen Koiraurheilijat ry
puh. 0400 637 756
rantanplan@nic.fi

Tampereen Vetokoiraseura ry
puh. 044 0474455
taves.pj@gmail.com

Team Working Dogs ry
sari.rastas@kolumbus.fi

Toijalan Seudun Koirakerho ry
puh. 0400 777 461
sarnurmi@suomi24.fi

Tornion Palveluskoirakerho ry
puh. 0400 697 571
eila.juntikka@pp.inet.fi

TVA Pori ry
puh. 040 842 2059
jetta.virtanen@netti.fi

Turun Käyttökoirakerho ry
merja.mikkola@tkk.cc

**Vaasan Seudun Palveluskoira-
harrastajat ry**
puh. 0500 369 179
elisabethnygard@gmail.com

West Coast Agility Team ry
jetta.virtanen@netti.fi

POSTIMYYNTI

www.vul.fi/postimyynti.htm

VUL:n tarvikevälityksestä voit tilata laadukkaita valjakkourheiluvarusteita. Saat tuotteet suoraan kotiin tai postiin täyttämällä tilauslomakkeen VUL-netissä. Ostamalla liiton myymiä tuotteita tuet liiton ja sen jäsenseurien toimintaa ja edistät lajimme näkyvyyttä.

Hihamerkki
koko 6 x 6 cm

5 €

Autotarra

Koko: 230X100 mm

Värit:

- 1) sininen valkoisella pohjalla
- 2) valkoinen sinisellä pohjalla.

4 €

7 €/2 kpl
12 €/4 kpl

**Liiton vanhat
lehdet 2 €/kpl**

**Teräksinen
ruokakuppi**

1,8 l. **4,50 € / 24 € 6 kpl**

3,0 l. **5,00 € / 27 € 6 kpl**

Koiran ruokinta ja hoito

(Into ja taito -sarja, nro 1, ISBN 978-951-808-210-4)

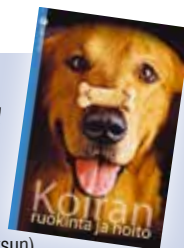
- **Tekijät:** Riitta Kempe, Minna Leppänen, Katriina Mäki, Markku Saastamoinen, Susanna Särkijärvi, Katriina Tiira
- **Kustantaja:** ProAgria Keskusten liitto
- **Julkaistu:** 12/2010
- **Sivumäärä:** 148

• **Hinta:** 29 € + toimituskulut

- maksikirjeet ja paketit 11,50 € (sis. postimaksun ja postiennakkomaksun)

- kirjeet 6,50 € (sis. postimaksun ja postiennakkomaksun)

**Uusi
painos!**

Sisältökuvaus

Koiran ruokinta ja hoito-kirja antaa käytännönläheistä tietoa eri käyttötarkoituksessa ja elämänvaiheissa olevien koirien ravinnontarpeesta ja ruokinnasta: • aikuiset koirat • käyttö- ja kilpakoirat • kantavat ja imettävät nartut • pennut sekä ikääntyvät ja vanhat koirat. Julkaisu perehdyttää koiran ruuansulatukseen ja energian- ja muiden ravintoaineiden tarpeisiin. Se opastaa myös käyttö- ja kilpakoirien ruokintatekniikassa lyhyt- ja pitkäkestoisissa suorituksissa. Kirjan ohjeiden avulla osaat rakentaa koirallesi tasapainoisen ruokavalion kotiruokaa käytettäessä tai valita oikean valmisruuan.

Julkaisu antaa perustiedot koiran terveydenhuollosta, kuten rokotuksista, loishäädöstä ja hygieniasta sekä terveysongelmista ja niiden hoidosta. Myös koiran lisääntymistä ja jalostusta on käsitelty kirjassa. Kirja auttaa valitsemaan itsellesi sopivan koirarodun ja pennun, ja lisäksi saat tietoa koiran hyvinvointiin vaikuttavista tekijöistä. Kirjaan on koottu koti- ja ulkomaista tutkimustietoa ja parhaita käytäntöjä suomalaisilta koiran-alan asiantuntijoilta. Se sopii koiran omistajille ja kasvattajille, koiraharrastajille, koiran hankintaa harkitseville ja koiran-alan opiskelijoille. Julkaisu perustuu osin Tieto tuottaa -sarjan teokseen nro 111 Koiran ruokinta ja hoito (ProAgria Maaseutukeskusten Liitto 2005). Kerää seurastasi tai työpaikaltasi porukkaa ja tilaa useampi kirja kerralla.

Lisätietoja: www.vul.fi/tiedotteet/koirakirja.htm tai Riitta Kempe 050-347 8356

Biofarmin tuotteet

SLEDDOG VITA - vitamiinitäydennysrehu koirille

3 kg 17,70 € • 5 kg 28,30 €

SLEDDOG MINERAL - hivenainetäydennysrehu koirille.

3 kg 14,70 € • 5 kg 22,00 € • 10 kg 42,20 €

BIOFARM OY

**Lisää tuotteita
VUL-netissä!**

Biofarmin tuotteet **SledDog Vita** ja **Mineral** on tarkoitettu käytettäväksi koiranruuan vitamiinien ja kivennäisten tasapainottamiseen tilanteissa, joissa koiralle käytetään koti- tai yhdistelmäruokintaa (esim. kuivaruoika + liha + öljy). SledDog vita ja mineral on pakattu eri pyttyihin, mikä mahdollistaa sekä vitamiinien että kivennäisten tarkan annostuksen erilaisiin ruokinta- ja raaka-ainevaihtoehtoihin. Nettitilauksen "kaupantekijäisinä" saat koiran ruokinnan suunnitteluun tarkoitettua RUOKUS-taulukkolaskentaohjelman (excel), jonka avulla voit itse suunnitella valjakkokoirallesi tasapainoisen ruokavalion Biofarmin tuotteiden avulla.

Biofarmin tuotteet postitetaan suoraan tuottajalta erikseen ja postituskulut veloitetaan tilaajalta.

LAADUKKAAT VÄLINEET

VALJAKKOURHEILUUN

www.vul.fi/postimyynti2.htm

MANMAT-VALIKOMASTA löydät lähes kaiken tarvitsemasi: 1- ja 2-koiran vetonarut, vetovyöt, useita eri valjasmalleja kuten perushuskyvaljaat, pulkkavaljaat, distance-valjaat, takit, tossut...

Käy tutustumassa laajaan valikoimaan osoitteessa www.vul.fi!

pulkka-/yhdistetyn
valjas (combi)

1- ja 2-koiran
vetonarut

sprinttihusky

perushusky

distance-
valjas

ZeroDC FASTER -VALJAS on ergonomisesti muotoiltu ja erinomaisesti istuva valjas, joka on suunniteltu erityisesti syvärintaisille koirille, mutta se sopii myös muille koiratyypeille. Valjaan leikkaukset on suunniteltu niin, että se estää valjasta liukumasta sivuun "kainalo". Leveiden hihnojen ansiosta vetovoima jakautuu tasaisemmin ja laajemmalle alueelle. Malli on suojattu patentilla.

- soveltuu koirahiihtoon, koirajuoksuun, koirapyöräilyyn ja valjakkoujoon
- Useita väri vaihtoehtoja.

TOIMITUSEHDOT: Toimitusaika on maksimissaan kaksi viikkoa tilauksesta. Toimitus postiennakolla. Vastaanottaja maksaa postimaksun ja postienakkomaksun. Tavara toimitetaan varastoinventaarion mukaan, oikeus hinnanmuutoksiin pidätetään. HUOM! Tavarat voi myös noutaa valjakkotapah-tumien yhteydessä. Mikäli noudat tavarat itse, mainitse lisätiedoissa, koska ja mistä haluat tavarasi noutaa. Tarvikevälittäjän yhteystiedot Anna-Riikka Syvänen, Katumantie 17 a 15, 13250 Hämeenlinna, puh. 040-8486358, email: tarvikevalitys@vul.fi. Tarvikevälittäjän tavoittaa puhelimitse parillisilla viikoilla klo 9-12 ja parittomilla 15-20. Helpoimmin yhteyden saa sähköpostilla.

**”Relaxant Animal
– Lisää tehoa nelivetoon.”**
SAMULI NISSINEN JA LKSASU SKIDI

RELAXANT[®] animal

Tassuvoide

- Ehkäisee halkeamia ja nopeuttaa niiden paranemista
- Vähentää lumipaakkuja tassukarvoissa
- Tehostaa verenkiertoa – lämmittää, palauttaa.

***Kokeile myös muita Relaxant
Animal-hoitosarjan tuotteita!***

Relaxant Animal on luonnollisesti antimikrobinen tuotesarja eläinten iho-ongelmien hoitoon. Tuotteet sisältävät luonnollisia, mikrobien kasvua estäviä kasviyhdisteitä. Tehoaineet estävät ihoa tulehtumasta sekä rauhoittavat kutisevaa ja ärtynyttä ihoa. Tuotteet tehoavat moniin bakteereihin sekä sieni- ja hiivamikrobeihin.

